

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 25

מיום ראשון, ה' אלול תשע"ו, 8.9.2016

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 25 מישיבת המועצה

שלא מן המניין, אשר התקיימה
ביום ראשון, ה' אלול תשע"ו, 8.9.2016

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

גב' נורית אבנר	- חברת מועצה

נוכחים:

שירלי פאר יגרמן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
אריק דורון	- מנכ"ל אגודת הספורט
דגנית גרינבוים	- ראש לשכת ראש העירייה
ורד שני היבש	- עוזרת ראש העירייה
רועי אבידור	- עוזר מנכ"לית העירייה
גנן אליאסי	- דובר העירייה

על סדר היום:

1. דיון בהצעה לסדר של חברי המועצה שירה אבין, טל עזגד, רפאל בראל, פרופ' מרק מימוני ואהרון אלמוג אסולין מיום 5 בספטמבר 2016 ועניינה: "העסקת חברת יח"צנות ודוברות".
2. א. דיווח על הדיון בבית המשפט בנושא קאנטרי רמת השרון- יועמ"ש וגזבר.
ב. אישור הפעלת הקאנטרי לתקופה נוספת.
3. אישור עבודה נוספת שכר לעובד סטטוטורי.
4. שונות.

1. דיון בהצעה לסדר של חברי המועצה שירה אבין, טל עזגד, רפאל בראל, פרופ' מרק מימוני ואהרון אלמוג אסולין מיום 5 בספטמבר 2016 ועניינה: "העסקת חברת יח"צנות ודוברות".

מר אבי גרובר: ישיבת מליאה שלא מן המניין מספר 25. על הסדר, הצעה לסדר של חברי המועצה שירה אבין, טל עזגד, רפאל בראל, מרק מימוני ואהרון אלמוג אסולין. אני מניח שקראתם את ההסכם, שנחתם בסופו של דבר עם הגברת נזרי? אתם קראתם את ההסכם?

מר רפאל בראל: מה קרה מ-1 במאי ועד 7 באוגוסט?

מר אבי גרובר: לא היה הסכם, וכשהיה הסכם, אז נחתם הסכם.

מר רפאל בראל: שולמה משכורת?

מר אבי גרובר: כן.

מר טל עזגד: שנייה, רפי.

גב' שירה אבין: אנחנו צריכים קודם כל להציג את הדברים.

מר טל עזגד: הישיבה שלא מן המניין היא ישיבה על פי סעיף 9

א' שאנחנו ביקשנו, זה לא ישיבה שלא מן המניין בנושא א', או ב', או ג', הוספתם נושאים, זה בסדר, אבל הישיבה, רק בשביל להדגיש לפרוטוקול, כי בעוד חודש ישכחו, אז זו ישיבה על פי סעיף 9 א' שביקשנו בנושא הספציפי הזה לכנס את מועצת העיר.

מר אבי גרובר: ומכל הדברים בעיר,

מר טל עזגד: אנחנו מתנצלים שזה ביום חמישי,

מר אבי גרובר: ומכל הדברים שקורים ברמת השרון, מעניין שזה

הנושא הכי חשוב שבחרתם עליו לכנס באופן מיוחד את מליאת המועצה.

- מר רפאל בראל** : למה לא?
- מר אבי גרובר** : מראה משהו,
- מר רפאל בראל** : למה לא?
- מר אבי גרובר** : זה מראה משהו על סדרי העדיפויות שלכם ועל האופן שבו אתם חושבים שהדברים צריכים ...
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אני חושב שמנהל תקין, אדוני ראש העיר, הוא מעל הכל.
- מר אבי גרובר** : איך?
- מר אהרון אלמוג אסולין** : הוא מעל הכל.
- מר אבי גרובר** : מי מעל הכל?
- מר אהרון אלמוג אסולין** : מנהל תקין.
- מר אבי גרובר** : מנהל תקין?
- מר רפאל בראל** : כן, מנהל תקין.
- מר אבי גרובר** : אתה יודע משהו על מנהל תקין?
- מר רפאל בראל** : אני יודע מצוין על מנהל תקין.
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אתה יודע משהו על מנהל תקין?
- גב' שירה אבין** : רק אתה יודע.
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אתה חוטא בו, לא אני.
- מר אבי גרובר** : מהיום הראשון שנכנסתי פה, מה שאתה יודע זה לגדף, מה שאתה יודע זה להטיל דופי,
- מר אהרון אלמוג אסולין** : לגדף?

מר אבי גרובר: לגדף.

מר אהרון אלמוג אסולין: לגדף? סליחה?

מר אבי גרובר: להטיל דופי באנשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה?

מר אבי גרובר: יושב שמה ואומר שירקס, מה שירקס על הקאנטרי.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה.

מר אבי גרובר: ואומר כל מיני אמירות קשות.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה.

מר אבי גרובר: מסתובב מתחת לבניין, משדל פה עובדים. ממש אני,

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה. מנהל תקין זה מנהל תקין, תתמודד עם זה.

מר אבי גרובר: מנהל תקין, אתם,

מר אהרון אלמוג אסולין: תתמודד עם זה, אדוני ראש העיר.

מר אבי גרובר: שניהלתם את העיר, אדוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: עכשיו אני מבקש שתיתן לי להציג את ההצעה לסדר.

מר אבי גרובר: מהרגע שנכנסנו אנחנו מגלים פה את המנהל התקין שהשארתם לנו, עם התקשרויות ועם דברים.

גב' שירה אבין: מה אתה אומר?

מר אבי גרובר: הכי לא מנהל תקין מה שהיה פה. אתה בא להטיף לי מוסר, אל תטיף לי מוסר על מנהל תקין.

- גב' שירה אבין** : אתה יודע, על ראש הגנב בוער הכובע.
- מר אבי גרובר** : שום כובע לא בוער על ראש הגנב.
- גב' שירה אבין** : ממש, ממש.
- מר אבי גרובר** : שום כובע לא בוער.
- גב' דוברת וייזר** : אבי, אני חושבת שזה שמתעסקים בנושא כזה, זה רק מוכיח שאתה מתעסק בדברים ברומו של עולם, אז אין לך זמן להתעסק...
מר אבי גרובר : גן ילדים.
- גב' דוברת וייזר** : ... כל טוב, שמתעסקים...
מר אבי גרובר : עשינו שיפוצים ב-20 מיליון ש"ח, הוא התעסק עם...
מר טל עזגד : אני ממליץ לחבריי לשולחן המועצה, לפני שהם,
- מר אהרון אלמוג אסולין** : עמלה של 2 מיליון שקל, אדוני ראש העיר, 2 מיליון שקל,
מר אבי גרובר : ישבת בחדר,
- גב' שירה אבין** : כן.
- מר אבי גרובר** : ישבת בחדר והבטחת פה לתושבים דברים ואחרי זה אני צריך עכשיו לבנות מסביב לפארק במיליוני שקלים, דברים שאת ישבת בחדר,
- גב' שירה אבין** : אני הבטחתי?
מר אבי גרובר : 6 ימים לפני בחירות,
- מר רפאל בראל** : אבל מר גרובר, זה לא הנושא שלנו עכשיו.
מר אבי גרובר : זה מנהל תקין.

- מר רפאל בראל :** מר גרובר.
- גב' שירה אבין :** אבי, אתה הבטחת הבטחות ואתה לא מקיים אותם.
- מר רפאל בראל :** תענה על השאילתה שלנו, למה אתה מתווכח?
- גב' שירה אבין :** אני לא הבטחתי הבטחות.
- מר אהרון אלמוג אסולין :** אני מבקש להציג את ההצעה לסדר, בבקשה.
- מר אבי גרובר :** אני מבקש שאתה תתנצל על זה שאתה הפצת נוסח שהועבר כטיוטה, אתה הפצת אותו, במקום לחכות לקבל את ההסכם כמו שצריך, אתה מטיל דופי באנשים. יש פה הסכם אתה צריך להגיד, סליחה, אתה צריך לבוא אלי ולהגיד: 'אבי, אני מבקש סליחה, טעיתי, רצתי מהר ובמקום לבוא ולעשות את העבודה שלי כמו שצריך'. כמו שאני מקווה שאולי פעם היית עושה אותה כמו שצריך, ולא שולח כל מיני אנשים על סמך כל מיני טיוטות זמניות, היית צריך לעשות פה עבודה, יש פה הסכם,
- מר טל עזגד :** אתה על סמך הטיוטה הזמנית משלם הרבה כסף, מה אתה מבלבל את המוח? נו באמת.
- מר אבי גרובר :** היועץ המשפטי עבר, אין פה מילה אחת על ראש העיר.
- מר טל עזגד :** בוא, אנחנו נראה כשהוועדה לחיוב אישי,
- גב' שירה אבין :** מאיפה, מאיפה החוזה הזה יצא?
- מר טל עזגד :** כשהוועדה לחיוב אישי תבחן את זה.
- מר אבי גרובר :** מה זאת אומרת? זה הסכם חתום של העירייה.
- גב' שירה אבין :** מאיפה החוזה הראשון יצא?
- מר אבי גרובר :** מה זאת אומרת?

- מר רפאל בראל** : אבל רגע, מה קרה בין 1 למאי ל-7 באוגוסט.
- מר אבי גרובר** : אני אסביר לך למה, כי אנחנו, אני, בניגוד, כשאני הייתי חבר מועצה,
- מר טל עזגד** : אבל בוא, למה אתה היסטרי? תן לו להציג את זה, אולי זה יותר פשוט ממה שאתה חושב.
- מר אבי גרובר** : כשאני הייתי חבר מועצה באופוזיציה, 70 פעם, אתה ספרת איתי, 70 פעם הגשתי לקבל לפי 140 א' בקשות למידע. 70 פעם. זכותי תוך 3 ימים לקבל את המידע. כמה פעמים קיבלתי את המידע, את יודעת?
- גב' רות גרונסקי** : פעם אחת.
- מר אבי גרובר** : בשלטון שלך, שלטון שאת היית חברה בו, פעם אחת.
- גב' שירה אבין** : אתה יכול להמשיך...
- מר טל עזגד** : כנראה שגם בתור אופוזיציה גם לא ידעת לעבוד, נו, באמת, אבי.
- מר אבי גרובר** : את יודעת איך קיבלתי?
- גב' שירה אבין** : ...
- מר אבי גרובר** : את יודעת איך קיבלתי אותו? שם 20 חשבונות שהייתי אמור לקבל, צילמו כל חשבונות 50 פעם, מנהל תקין על חשבון הציבור צילמו אותה. אני באתי, קיבלתי ערימה כזאת של מסמכים, 5 שעות הייתי צריך לשבת פה על האירוע של יום העצמאות של איציק רוכברגר, לחברים, הייתי צריך לשבת פה במשך 5 שעות למיין את הדפים, לראות על מה הוציאו 170,000 שקל, מנהל תקין אפרופו. כולכם ישבתם בקואליציה הזאת,

היה לכם טוב וסבבה ונהניתם מהמנעמים.

- גב' שירה אבין** : מהמנעמים?
- מר רפאל בראל** : מנעמים? מנעמים?
- גב' שירה אבין** : תתחיל אתה להיזהר בדברים שלך, מי שמדבר על מנעמים.
- מר רפאל בראל** : אתה מדבר על מנעמים? אתה, דווקא אתה?
- מר אבי גרובר** : אהרון ביקש ממני, אהרון ביקש לקבל, שלחו לו את הצעות המחיר, היה יכול לבוא ולשאול: 'אבי, אני לא רואה פה חתימה של העירייה. אפשר לראות את הנוסח האחרון?'. 'בבקשה אדוני, תבוא תראה'.
- גב' שירה אבין** : גיא, גם אתה קיבלת מנעמים, חלק מה... אחלה מנעמים.
- (מדברים יחד)
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אני מבקש להציג את ההצעה לסדר שלי.
- מר טל עזגד** : ... לא דפקנו...
- מר אבי גרובר** : לא, אתה אומר מנהל תקין.
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אני מבקש להציג את ההצעה שלי.
- מר אבי גרובר** : בבקשה. לא דמגוגיה וזה.
- מר אהרון אלמוג אסולין** : כי להתנצל אני לא אתנצל.
- מר אבי גרובר** : אתה לא מתנצל אף פעם, אתה גם לא התנצלת על זה שאמרת שירקס על הקאנטרי.
- מר אהרון אלמוג אסולין** : אני לא אמרתי שירקס על הקאנטרי.
- מר אבי גרובר** : וצדקתי לכל האורך, עם חותמת של בית המשפט

המחוזי, הנשיא,

מר אהרון אלמוג אסולין: תקרא טוב, תקרא טוב את הפרוטוקול, קראתי אותו 100 פעם.

מר אבי גרובר: קל להגיד פה מילים קשות, קל להגיד.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא נאמרה שום מילה קשה, ואם אתה קופץ על זה, אז זאת בעיה שלך. אני מבקש,

מר גיא קלנר: אסולין, זה לא בושה להתנצל לפעמים, זה מחזק אותך, זה לא מחליש אותך.

(מדברים יחד)

מר גיא קלנר: רגע, מה אתם קופצים? רגע, מה, מה אתה רוצה,

(מדברים יחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא, גיא, אתה רשאי, אתה רשאי,

מר טל עזגד: גיא, גם אני קראתי לאנשים מסוימים, יותר מאחד... להתנצל על כל מיני דברים.

מר גיא קלנר: אגב, גם אני התנצלתי בחיי, זה מנקה, זה משחרר.

מר טל עזגד: אז הם התנצלו? אז יאללה, בואו נתחיל,

גב' שירה אבין: כנראה שהייתה לך סיבה על מה להתנצל.

מר גיא קלנר: נכון, לעיתים היו לי סיבות.

מר עידן למדן: על מה להתנצל? אתה פרסמת שהגשת תלונות במשטרה, החבורה שלכם.

מר רפאל בראל: אם לא מצא חן בעיניכם, אתם יכולים...

מר גיא קלנר: לא, חס וחלילה, אני רציתי לתת לו טיפ כחבר.

- מר עידן למדן:** תלונות שווא במשטרה הגשתם, היתרים לא חוקיים קידמתם.
- מר רפאל בראל:** סליחה, אתם רוצים לפוצץ את הישיבה?
- מר עידן למדן:** היתרים שאושרו בדיעבד.
- מר אבי גרובר:** לא, לא, לא, שנייה, הישיבה הזאת נורא חשובה לי,
- מר עידן למדן:** זה היה חוקי.
- מר אבי גרובר:** כי יש אחרי זה גם את הסיפור של הקאנטרי.
- מר רפאל בראל:** בסדר, אתה רוצה לפוצץ אותה, תקשיב לו.
- מר אבי גרובר:** ואני רוצה שכבר את הקאנטרי נסדר.
- מר רפאל בראל:** תקשיב ותשמע,
- מר אבי גרובר:** לא תפוצץ פה שום ישיבה.
- (מדברים יחד)
- מר עידן למדן:** אבירי הצדק, היושר והמנהל התקין.
- מר טל עזגד:** אם הקאנטרי כל כך חשוב, אז טוב שזימנו ישיבה.
- מר אבי גרובר:** נכון.
- מר טל עזגד:** שאלת אותי למה ביום חמישי? הנה התשובה.
- מר גיא קלנר:** יום חמישי שמח. קדימה, אסולין.
- מר טל עזגד:** "היום יום חמישי", יש שיר כזה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני אומר עוד פעם, אני לא מתכוון להתנצל, ואם אני חטאתי אי פעם, יש לפחות, אתה יודע מה, 3 אנשים בחדר הזה שיכולים לקום ולהגיד: 'כן, אהרון התנצל בפניי'.

מר אבי גרובר: מי זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: ואין לי שום בעיה עם זה.

מר טל עזגד: אני הראשון.

מר אבי גרובר: אה, אוקי.

מר אהרון אלמוג אסולין: ואין לי שום בעיה עם זה, אתה יודע מה, גם ראש העירייה יכול לקום ולהגיד שהתנצלתי בפניו. וגם יעקב קורצקי יכול לקום ולהגיד שהתנצלתי בפניו וגם טל עזגד יכול לקום ולהגיד שהתנצלתי בפניו.

מר גיא קלנר: אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: רשימה חלקית, גיא. וכאשר אני חוטא וטועה, אני ראשון המתנצלים. ולו רק מהטעם הפשוט שכל בן אדם טועה ובמקרה הזה אני חושב שאני לחלוטין לא טועה. ובוא נסתכל על התגלגלות העניינים. רבותיי, חברי המועצה, אני ב-3 ביולי הצגתי כאן שאילתה.

מר גיא קלנר: יולי?

מר אהרון אלמוג אסולין: יולי 2016. ושאלתי האם העירייה מעסיקה חברה חיצונית שנועדה ליחצן את ראש העירייה? ואם כן, למה? הסיבה להצעה שלי הייתה, מה שאני התרשמתי ממנו, סוג של פולחן אישיות. בכל העיתונים המקומיים, כאילו שאנחנו עדיין במערכת בחירות. השיב על כך ראש העירייה, אני מצטט מילה במילה: "אכן כן, נשכרה חברת פרסום חיצונית שעוזרת לנו לדבר את עיריית רמת השרון, פחות את ראש העירייה" שבוע מאוחר יותר ביקשתי את מסמכי ההתקשרות עם חברת ליבנת תקשורת. הצוות של לשכת ראש העירייה כולו היה באיטליה, קיבלתי תשובת ביניים: 'אנחנו באיטליה, אנחנו נחזור, נעביר לך'. בין החזרה של הצוות מאיטליה לבין הנסיעה שלי לחו"ל לחופשה, שלחתי תזכורת וקיבלתי את מסמכי ההתקשרות. בשום מקום לא נכתב, במסמכים שאני קיבלתי, דגנית פה יכולה להעיד על כך, ואני יכול

לשחזר את כל המיילים ואני אעביר לכם אותם, לכל חברי המועצה כאן, את המייל שקיבלתי מלשכת ראש העירייה שאומר: 'אלה מסמכי ההתקשרות', שלחתי לכם את מסמכי ההתקשרות עכשיו, פשוט היה חבל לי לצלם אותם, כי אני חושב שזה בזבוז של כסף והיות ואני חבר יחד עם חברתי איריס בוועדה לאיכות הסביבה, אני חושב שזו תרומה צנועה שלי כדי לא לבזבז נייר, תגיד לי פופוליסט. ניצחת.

מר גיא קלנר : לא, לא, אני גם חבר בוועדה לאיכות הסביבה, אני מברך על החיסכון.

מר אהרון אלמוג אסולין : אני רואה את הציניות.

מר גיא קלנר : איפה אתה רואה את הציניות?

מר אהרון אלמוג אסולין : בוא נמשיך.

מר טל עזגד : לא, זה לא ציניות, בוא נגיד את האמת, באנו רצינו לצלם, אין מכוונת צילום, ראינו שזה מסובך, אהרון היה לו סטארט אפ, נעביר מייל, אז גם חסכנו.

מר גיא קלנר : לא, הוא רואה את הציניות.

מר אהרון אלמוג אסולין : כאשר קיבלתי את המסמך הזה הזדעזעתי, הזדעזעתי כי הלכתי לשני דברים, אחד, לניתוח תוכן, שתכף נעמוד עליו והשני הלכתי לנוהלי משרד הפנים ואני קורא מתוך חוזר מנכ"ל משרד הפנים 10/2004, שמתייחס בדיוק לסוגיה של יועצים חיצוניים: "אשר ליועצים שאינם עובדי הרשות, אין להעסיק יועצים בתפקידים שמעצם טיבם צריכים להיות מאוישים על ידי עובדי הרשות, או במקביל לעובד הרשות הממלא תפקיד דומה." אין להעסיק כאלה. עכשיו, משרד הפנים ומנכ"לו, כנראה שהוא בחור מוכשר ומבין לבבות ובוחן לבבות ובעיקר יודע עם מי יש לו עסק, אז הוא לא לקח סיכון. כי הוא לא רצה לקחת סיכון, כי הוא מבין שבחוק

ההתנגדות הקלה, כולנו מובלים לשם. הוא כותב: "כך לשם דוגמא, יש להימנע מהעסקת יועצים חיצוניים ליחסי ציבור ודוברות, תפקיד שיש למלאו במידת הצורך באמצעות עובד". חברים, זה לא אני כתבתי, זה מנכ"ל משרד הפנים. כל חוזה, גם החוזה המעוקר, כביכול, ואני אומר כביכול, ותכף אני אגיד למה אני אומר כביכול, הוא לא על פי דין, הוא בניגוד לחוזר מנכ"ל 10/2004, כי הוא אוסר את זה והוא נותן את הדוגמא הזאת.

עכשיו בואו נבחן את התכנים, כי אתם לא ראיתם את ה-so called טיוטה שאני קיבלתי כמסמך סגור וגמור. אז כמובן שההקדמה אומרת כל הבלה, בלה בלה שזה ועדיין מדברים שם על דוברות, 'שירותי ייעוץ בנושאי אסטרטגיה, דוברות ויחסי ציבור'. אין מקום לספק, זה בניגוד כבר לחוזר הזה. השירותים ניתנים החל מ-1 במאי, 1 במאי 2016 עד אפריל 17'. ובמסגרת הדבר הזה, אני אחסוך לכם, במסגרת עבודה על אסטרטגיה, דוברות, בלה, בלה, בלה, סעיף 3 מטרות ויעדים: "תקשור ומינוף הישגי העירייה וראש העירייה."

מר אבי גרובר: אתה קורא טיוטה, למה אתה ממשיך לקרוא טיוטה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא קורא טיוטה, אדוני ראש העיר,

מר אבי גרובר: כשאתה יודע שיש הסכם שכתוב אחרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מסמך רשמי.

מר עידן למדן: אבל לא צירפת את המסמך.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מסמך רשמי.

מר אבי גרובר: אתה קיבלת טיוטה ואתה ממשיך ... זה ההסכם החתום.

מר טל עזגד: על מה אתה משלם כל החודשים האלה? על סמך מה

אתה משלם?

מר אבי גרובר: זה ההסכם החתום, זה ההסכם החתום, אתה יודע

כבר מה ההסכם החתום, אתה עדיין ממשיך לקרוא מסמך אחר.

מר טל עזגד: אבל תענה, על סמך מה אתה משלם?

מר אבי גרובר: כי זה לוקח זמן לחתום הסכם. הנה ההסכם.

מר טל עזגד: לא, זה נחתם באוגוסט.

מר אבי גרובר: אבל אני מראה לך הסכם. יש פה הסכם,

מר טל עזגד: למה אתה משלם לה...

מר אבי גרובר: ועדת יועצים יושבה ולקח זמן לגבש את הסכם, זה

הכל, יועץ משפטי עבר עליו.

מר טל עזגד: אני אומר לכם, חברי מועצת העיר, אם תצביעו נגד

הצעת ההחלטה שלנו, אתם מכניסים את עצמכם לתוך חיוב אישי, זה פשוט יתחלק על יותר אנשים, אל תגידו שלא אמרנו.

מר עידן למדן: ועדת יועצים אישרה עקרונית במאי.

מר אבי גרובר: ועדת היועצים אישרה במאי, וההסכם נחתם כי

יועץ משפטי היה צריך לעבור עליו. רגע, שנייה, הוא יושב וקורא לפרוטוקול מסמך שהוא יודע שזה לא ההסכם שעיריית רמת השרון חתמה עליו, וזה נושא חמור, כי הוא יודע.

מר טל עזגד: מה חמור בזה? מה חמור בזה?

מר אבי גרובר: זה חמור, כי זה נועד להטעות.

גב' דוברת וייזר: על מה אתה מדבר? על ה... של החודשיים?

מר אבי גרובר: יועץ משפטי עבר, אין פה את המילה 'ראש

העירייה, אין פה.

מר טל עזגד : בוא נלך עם זה למשרד הפנים וניתן לוועדה לחיוב

אישי,

מר אבי גרובר : זה ההסכם. רפי, הוא יודע שזה ההסכם.

מר טל עזגד : האם זה חמור מה שהוא קורא, או שזה חמור מה

שעשית?

מר אהרון אלמוג אסולין : אני מבקש להמשיך.

גב' דוברת וייזר : אז על מה אתם מדברים? על חודשיים? על מאי

ויוני?

מר גיא קלנר : אתה מדבר על זה? או על אפריל עד מאי?

גב' דוברת וייזר : על מה אתה מדבר, על חודשיים?

מר רפאל בראל : רגע, אבי, תסכים איתי ש...

(מדברים יחד)

מר טל עזגד : אנחנו נצביע היום על התשלום ...

מר גיא קלנר : לא, אבל אתם מכוונים להסכם הזה שהוא לא טוב,

או אתם מכוונים לחור? לאן אתם מכוונים?

מר טל עזגד : חבר'ה, תקשיבו עד הסוף.

מר אבי גרובר : הוא מכוון לטיוטה, שאני,

גב' דוברת וייזר : לא, הוא מכוון לחודשיים?

מר גיא קלנר : לא, הוא מכוון גם לזה.

מר אבי גרובר : לא, הוא לא קורא את זה.

- מר גיא קלנר :** הוא אומר לך גם אסור לך להעסיק במקביל...
- מר אבי גרובר :** לא, הוא עכשיו, מה שהוא מקריא, שייכנס פה לפרוטוקול, זה טיוטה שהועברה מהמציעה. והיועץ המשפטי שחתום פה: 'אין תוקף לכל שינוי בהסכם זה ללא אישור היועץ המשפטי לעירייה. חוזה זה נערך על ידי המחלקה המשפטית בעיריית רמת השרון באוגוסט', ואני חתום עליו, כתוב: ההסכם מ-7.8 ואני מ-8.8-
- מר טל עזגד :** למה היועץ המשפטי לא חתם על הסכם ביוני? למה ב-5 ביוני?
- מר אבי גרובר :** כי לקח זמן,
- מר עידן למדן :** עוד לא היה הסכם.
- מר אבי גרובר :** לקח זמן להכין אותו.
- מר טל עזגד :** מה קורה מיוני?
- מר אבי גרובר :** לקח זמן להכין אותו? לקח זמן להכין אותו.
- מר טל עזגד :** אתה משלם על משהו שלוקח זמן? מה יש צריך לקחת זמן?
- מר אבי גרובר :** לא.
- מר טל עזגד :** אתה הרי שילמת, אתה משלם...
- מר אהרון אלמוג אסולין :** אני רוצה לשאול.
- גב' דוברת וייזר :** הוא משלם לפי ההסכם שנחתם בחודש אוגוסט.
- מר אהרון אלמוג אסולין :** אני רוצה לשאול שאלה ואני מבקש להשלים, לא, לא, זה לא ילך ככה, זה לא ילך ככה.
- מר אבי גרובר :** בא עיתון שעשה יחסי ציבור לעירייה...

מר עידן למדן: לא שולם לפני ההסכם.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא, רבותיי, חברי המועצה, זה לא ילך ככה, אני בפעם הראשונה בדיון, אני, (מדברים יחד)

מר טל עזגד: לא שולם? יפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש.

מר אבי גרובר: בסדר? אז אפשר לרדת מזה?

מר יעקב קורצקי: לא, לא, אני לא מוכן, אם היועץ המשפטי לא נותן לנו פה שאני לא אשלם פה, אני לא מוכן להמשיך בדיון. (מדברים יחד)

מר טל עזגד: חברים, אהרון,

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, רגע.

מר טל עזגד: שנייה, שנייה.

גב' דוברת וייזר: רגע, לא שילמו בכלל... זה לא נראה לי.

מר יעקב קורצקי: רגע, תנו לטל, הוא זרק פצצה שלא נזרקה בעירייה לפחות 8 שנים כמו שאני יושב פה. ישבתי איתך מספיק שנים עם רוכברגר,

מר טל עזגד: חשבתי שייקח לך זמן להיכנס בי, בוא נגמור עם זה...

מר יעקב קורצקי: אני לא נכנס בך, אני דווקא רוצה לכבד את מה שאתה אומר. אני, קודם כל בפחד. יש פה חיוב אישי, אני רוצה שהיועץ המשפטי... אתה עשית את זה דרמטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש להמשיך.

מר טל עזגד : היועץ המשפטי יתמוך במה שאני אומר במקרה הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין : אני מבקש להמשיך. אני מבקש להמשיך.

גב' דוברת וייזר : זה בטח עדיף מאשר לעשות הסכם על דף, עם דני דויטש ובראון ולעשות שירותי Outsourcing לייעוץ ראש עיר, לפחות הדבר הזה.

גב' שירה אבין : לעשות מה?

גב' דוברת וייזר : דני דויטש ואון, בר און, לא זוכרת איך קראו לה, און לוי, שנחתמו ונצרכו השירותים שלהם לטובת היח"צנות של אזור התע"ש בסופו של דבר שימשו לצורך יח"צ אישי שלך.

מר אבי גרובר : אותו דבר, מה ההבדל?

גב' שירה אבין : ממש לא שימשו ל...

גב' דוברת וייזר : וודאי שכן.

מר טל עזגד : תביאו את זה לוועדה...

גב' שירה אבין : חבל שלא לקחתי מישהו...

(מדברים יחד)

מר עידן למדן : אם אתה רוצה להעביר לוועדה לחיוב אישי, תעביר לוועדה לחיוב אישי.

מר אבי גרובר : שירה, אני בטוח שאת מכירה את דובר העירייה.

מר עידן למדן : זה לא המקום של המועצה.

מר אבי גרובר : שירה, אני בטוח שאת מכירה את דובר העירייה, דובר העירייה עושה עבודה יפה מאוד, גם בליחצ"ן את העירייה וגם אם צריך

את ראש העירייה, תאמיני לי, גונן יודע לעשות עבודה מדהימה.

מר טל עזגד : נו, אז למה אתה מבזבז כסף?

מר אבי גרובר : ולמה לוקחים יועצים משפטיים נוספים? ולמה

לוקחים לפעמים מהנדסים נוספים?

מר אהרון אלמוג אסולין : אני מבקש להמשיך.

מר אבי גרובר : ולמה יוני קורן פה ליווה את ועדת הגבולות ולמה,

אפשר לזרוק פה המון שמות של אנשים שליוו, המון יועצים.

מר עידן למדן : יוני קורן, יוני קורן. שכחת את יוני קורן?

מר טל עזגד : גם גיא קלנר היה יועץ חיצוני, מה לעשות?

מר גיא קלנר : יפה, אגב אני קיבלתי בערך אותו דבר, אולי טיפה

פחות.

מר טל עזגד : כן, גם, נכון. אז מה? ...

מר עידן למדן : וזה לפני עשור.

מר גיא קלנר : לפני עשור.

מר טל עזגד : לא עשור, הרבה יותר... 15 שנה.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר : ישבתי ראיינתי פה שורה של אנשי מקצוע, כולם

בישיבה נתנו לי פירוט של העיריות שהם עובדים איתן.

מר רפאל בראל : זה עוד לא מכשיר את הטרפה.

מר אבי גרובר : לא, זה לא קשור לטרפה, אני לא חושב שזה טרפה

בכלל, זה ממש לא טרפה.

מר טל עזגד : הדבר הכי קל, אני יכול גם ללמד חלק מכם,

מר עידן למדן: עוד לא הכשיר את טרפתו, את כל טרפותיו, עוד לא

הסתיימו כל טרפותיו של זה שתמכתם בו, ייצרתם לנו 3 ראשי עירייה.

(מדברים יחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש להמשיך עם ההצעה לסדר.

מר גיא קלנר: מתי זה ייגמר?

מר טל עזגד: זה עוד הרבה זמן...

מר אהרון אלמוג אסולין: אם תתנו לי לדבר, זה ייגמר בצייק. תקשוב ומינוף

הישגי העירייה וראש העירייה, מיצוב ראש העיר כנאבק ביעילות למען רווחת

התושבים, איש עשייה, מגייס תקציבים, מוביל בתחום איכות הסביבה,

החיים, חינוך ועוד.

מר אבי גרובר: אתה ממשיך לקרוא מהטיוטה.

מר אהרון אלמוג אסולין: העצמת פעילות העירייה וראש העירייה: "מיתוג

ראש העירייה כבר סמכא וכראש עיר מצליח, צעיר וחדשני ברמה הארצית."

יש סעיף 4: "עקרונות האסטרטגיה: איתור הזדמנויות לחשיפה חיובית של

העירייה וראש העירייה בכלי התקשורת." סעיף 6 מתייחס: "מיתוג הנהגת

העיר, ייזום ראיון בעיתון מוביל עם ראש העיר. סיפור הצלחה שהצליח

לכבוש את רמת השרון. מינוף תקשורת שוטף של ראש העיר, תוכנית

טלוויזיה ולעיתונות הארצית."

גב' דוברת וייזר: מה זה רלוונטי? למה אנחנו מקשיבים לטיוטה

הזאת?

מר אהרון אלמוג אסולין: "הכנסת ראש העיר לפורומים, כנסים."

גב' רות גרונסקי: הצלחנו בשיפוצי קיץ, פתחנו...

גב' דוברת וייזר: זה מה שאני אומר...

גב' רות גרונסקי: ... שאנחנו לא בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: דוברת, את מפריעה לי, דוברת, דוברת, את מפריעה לי.

גב' דוברת וייזר: אז למה קוראים עכשיו...?

גב' רות גרונסקי: אהרון, אתה מקריא מהסכם שלא נחתם, אתה לא בחור טיפש, זה לא מתאים לך.

גב' דוברת וייזר: זה טיוטה, זה לא רלוונטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: דוברת, את מפריעה לי.

מר טל עזגד: אתם הלכתם וחתמתם על הסכם אחר ותקבלו את השירותים שרציתם, אז תגידי מה, הציבור מטומטם עד כדי כך?

מר אבי גרובר: לא נכון.

מר טל עזגד: אל תגידי לי לא נכון.

מר אבי גרובר: לא נכון.

מר טל עזגד: אז תהיה מספיק,

מר אבי גרובר: לא נכון, אני לא צריך,

מר טל עזגד: אז תהיה מנהיג ותקבל החלטות ותהיה רציני ותגידי לגברת נזרי,

מר אבי גרובר: ההחלטות שאני קיבלתי בחצי שנה,

מר טל עזגד: 'היה לי נעים מאוד'.

מר אבי גרובר: לא היה לכם אומץ לקבל 20 שנה.

מר טל עזגד: תפנה את תפקידה, ותעשה, תעשה, אם אתה רוצה למתג את העיר,

מר אבי גרובר: גן ילדים, את החצר שלו, פחדתם מהתושבים, שמתם אותו על הכביש הראשי.

מר טל עזגד: תביא למליאת מועצת העיר הצעה איך למתג את העיר.

מר אבי גרובר: הילדים כל יום על הכביש הראשי כי לא היה לך אומץ לעמוד מול תושבים.

גב' שירה אבין: ילדים על הכביש הראשי... שטויות.
(מדברים יחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש, אני מבקש, דוברת, את מפריעה לי, אני מבקש להמשיך להקריא.

גב' רות גרונסקי: אנחנו קיבלנו את זה, אהרון. קיבלנו הביתה, קראנו את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה שזה יהיה בפרוטוקול.

גב' רות גרונסקי: הכל בסדר...

מר אבי גרובר: השקר שלך מופיע בפרוטוקול, זה מה שאתה רוצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה שזה יהיה בפרוטוקול.

מר אבי גרובר: השקר שלך, השקר שלך.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעיה שלי.

מר אבי גרובר: זה שקר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעיה שלי.

מר אבי גרובר: זה שקר, זה גובל בהוצאת דיבה, זה גובל בהוצאת דיבה.

גב' רות גרונסקי : זה הסכם שלא נחתם, זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין : אני מבקש, לך תתבע.

מר אבי גרובר : גובל בהוצאת דיבה.

מר אהרון אלמוג אסולין : תתבע.

גב' רות גרונסקי : תקריא לנו מהתנ"ך למשל פרק, זה גם אותו דבר.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר : יושב פה כל היום מתחת לבניין, כל עובד שיוצא

אתה תופס אותו לשיחות פרטיות, הולך לאנשים, אוכל להם את הראש.

מר טל עזגד : זה דיבה, זה דיבה.

מר אבי גרובר : כן, זה דיבה, הוא כל היום אני רואה אותו פה

מהחלון, מסתובב מתחת לבניין, כל עובד שיוצא: 'תגיד מה קורה, מה עם

הזה?'

מר טל עזגד : נו, מה אתה רוצה? למה, מה אתה עשית...?

גב' שירה אבין : אני זוכרת אותך מסתובב כל היום.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר : ניסיתי לתפוס אתכם על המיליונים, לא על טיוטות

של הסכמים לעשות מהם סיפור.

מר אהרון אלמוג אסולין : אני מבקש להמשיך ולסיים. קודם כל, בשום מקום

במייל ששלחה לי דגנית או אחת המזכירות שם לא נאמר שזו טיוטה.

מר אבי גרובר : אבל היום אתה יודע שזו טיוטה.

מר אהרון אלמוג אסולין : לא, אני לא יודע.

מר אבי גרובר : אתה ממשיך לעשות את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא יודע, אתה יודע למה אני לא יודע? ואני אשאל אותך שאלה אישית, אדוני ראש העיר.

גב' דוברת וייזר: אבל זה לא חתום היה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש לשאול, אני מבקש לשאול.

מר עידן למדן: זה הצעה שלה והצעה שדחה היועץ המשפטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש לשאול ארבעה אנשים כאן, את מנכ"לית העירייה,

מר אבי גרובר: לא, לא, אתה לא עושה עכשיו שימוע.

מר אהרון אלמוג אסולין: האם את חתמת על הטיוטה הזאת?

מר אבי גרובר: אתה לא עושה שימוע לעובדי עירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לפני החוזה הסופי, או לא?

מר אבי גרובר: לא, הם לא, הם לא עונים, אתה לא עושה פה שימועים לעובדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה לשאול אותך, אדוני ראש העיר.

מר אבי גרובר: אתה רוצה, תשאל אותי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל אותך.

מר אבי גרובר: בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה חתמת על הטיוטה הזאת?

מר אבי גרובר: לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: לפני התיקון, או לא?

מר אבי גרובר: לא, מה פתאום? זה לא עובד ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא חתמת?

מר אבי גרובר: זה לא עובד ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא חתמת?

מר אבי גרובר: ברור שלא.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז, תודה רבה. הייתי צריך את זה לפרוטוקול, זה הכל. עכשיו, אדוני ראש העירייה,

מר אבי גרובר: אני לא חותם על שני ההסכמים. חוזים כפולים.

מר אהרון אלמוג אסולין: עכשיו אדוני ראש העירייה, הצעת ההחלטה שלנו. אנחנו מבקשים לבטל לאלתר את ההתקשרות של העירייה לחברת יחצ"נות ליבנת תקשורת, אפילו בחוזה המקורי, המתוקן והמשוכתב הזה, להימנע מלהתקשר עם גורם אחר, שכן הדבר עומד בניגוד לכל כללי המנהל התקין ולחוזר מנכ"ל משרד הפנים.

גב' דוברת וייזר: אבל תסביר למה...

גב' שירה אבין: תני לו להסביר.

מר אהרון אלמוג אסולין: הסברתי.

גב' דוברת וייזר: לא מהטיוטה, מזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מזה, מזה.

מר גיא קלנר: לא, מזה...

גב' דוברת וייזר: לא, אז תחדד למה...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני מחדד, אני מחדד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מחדד.

מר טל עזגד: כי יש דובר ו...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מחדד ואני אומר,

מר אבי גרובר: היה דובר גם קודם. היה דובר גם קודם...

מר אהרון אלמוג אסולין: חוזר מנכ"ל משרד הפנים 10/2004 אומר, אני מצטט, ואת יכולה למצוא את זה בגוגל ב-30 שניות: "אשר ליועצים שאינם עובדי הרשות, אין להעסיק יועצים בתפקידים שמעצם טיבם צריכים להיות מאוישים על ידי עובדי הרשות או במקביל לעובד הרשות הממלא תפקיד דומה. לשם דוגמא, יש להימנע מהעסקת יועצים חיצוניים ליחסי ציבור ודוברות, תפקיד שיש למלאו, במידת הצורך, באמצעות עובד." זאת אומרת שגם החוזה המתוקן, דוברת, ואת בחורה שהמנהל התקין, אני מקווה, נר לרגליה, גם אתה גיא, על אנשי מרצ בוודאי שאני סומך שהנושא של מנהל תקין עומד לנגד רגליכם, תסבירו לי איך אתם מגשרים על הסעיף הזה? זה הכל.

מר אבי גרובר: מאוד פשוט, עכשיו אני רוצה בבקשה לעשות סדר, כי אני רוצה שזה יירשם לפרוטוקול עכשיו.

מר טל עזגד: אבל לא סיימנו לדבר. אולי...

מר גיא קלנר: הוא סיים, הוא אמר שהוא סיים.

מר אבי גרובר: בצורה מסודרת, הוא אמר 'תודה רבה'.

מר עידן למדן: רגע, תן להם לסיים.

מר אבי גרובר: לא, לא, הוא סיים.

מר גיא קלנר: הוא סיים, הוא סיים.

מר עידן למדן: לא, אבל אולי עוד מישהו מהם רוצה.

מר אבי גרובר: עכשיו זה, ביום,

מר טל עזגד: יש כאן 5 איש שחתומים על העניין הזה, זכותנו

לדבר, לא זוכר כמה דקות, 10 דקות כל אחד, גנבת לנו 3 עם כל הצעקות, אז אנחנו נקזז, אבל תנו לנו לדבר, אולי יש לעוד מישהו משהו להגיד.

מר עידן למדן: בסדר, דברו.

מר טל עזגד: בוא, קח אוויר, תכין את עצמך לתשובות, זה בסדר. אתה יותר מידי מתרגש ולוקח ללב.

מר עידן למדן: נו, אז נותנים לכם.

מר טל עזגד: אין לי הסבר למה. יש רגע שצריך לשים את כל היועצים בצד ואת כל מה שאמרו לך להגיד, או כל מה שאתה התכוונת, תחכה רגע, תקשיב, מוצא חן אולא מוצא חן, תצטרכו להקשיב, לבלוע את הגלולה ולקבל החלטות. וכל אחד יצטרך להצביע. אבל זה בלתי אפשרי לנהל ככה את הדיון, הוא לא הצליח לדבר שני משפטים רצופים. עכשיו זה טקטיקה, אנחנו מבינים, אבל יש לנו סבלנות. אם אתה לא רוצה לשמוע אותנו, זה גם בסדר. תגיד שאתה לא מוכן לשמוע.

מר גיא קלנר: נו, אז עכשיו אתה מדבר?

מר טל עזגד: עכשיו אני רוצה לדעת אם יש לי רשות דיבור.

מר אבי גרובר: קיבלת.

מר טל עזגד: תודה.

מר עידן למדן: אמרו לך יותר מפעם אחת.

מר טל עזגד: אני אעשה את זה ממש בקצרה. הנושא הזה של העסקת החברה הזאת והגברת הזאת, בצורה כזו או אחרת נולד בחטא, והתגלגל לאן שהוא התגלגל ולפעמים קורה שעושים טעויות, מה לעשות? היא חייבת, החברה הזאת והגברת הזאת להפסיק את העסקתה בעירייה לאלתר, וכל מה שכתבתם מראש, כן חתמתם, לא חתמתם, את הכל אפשר לבדוק

ולהבהיר, אבל כל השינויים שנעשו על ידי היועץ המשפטי, או אני לא יודע על ידי מי, אין להם שום אחיזה במציאות, ולמה? כי כל מה שאתם סגרתם וכתבתם בטיוטות וחתמתם או לא חתמתם וכל מה שזה, הוא רלוונטי להמשך העסקתה. הכוונה היא ברורה, כל בית משפט גם יבין את זה ויראה שלא משנה כרגע שהנייר הזה הוא נייר וכל מה שכתוב עליו הוא לא רלוונטי. רלוונטי מה היו הכוונות, והצהרת הכוונות ועל איזה בסיס ראייתם, ועל איזה בסיס בדקתם, ועל איזה בסיס לקחתם חברה כזו או אחרת בסופו של דבר, אז זה צריך להבין.

ואני אומר עוד פעם, הדבר הזה נולד בחטא, בצורה כזו או אחרת, עם כוונה או בלי כוונה. יכול להיות שהיה פה בשיא התמימות, לא היו פה כוונות בעניין הזה. אני קורא לך לקבל את הצעת ההחלטה שאנחנו הגשנו, להפסיק את ההתקשרות. אני שומע מדגנית שלא שולם לה, אז אני מברך על זה ואדוני הגזבר, אם כן שולם לה, נצטרך לבדוק איך מחזירים את הכסף. כי זה ברור לכם שגם הוועדה לחיוב אישי תעסוק בזה. במידה ושולם ליועץ בצורה כזו או אחרת, ובואו, אם החוזה נחתם ב-8 לאוגוסט, אל תספרו לי ש-3, 4 חודשים אחורה החוק מאפשר לנו לשלם, הוא לא. אתם כולם יודעים את זה. ולכן, אנחנו שנים מיהרנו ודאגנו והיועץ המשפטי נמצא פה ויכול לבוא היועץ המשפטי הקודם, עורך דין גל אור ולהעיד שלפחות, איפה שהיה אפשר ונכון, אם העסקנו בצורה כזו או אחרת אנשים, תמיד זה היה תחת חוזה ולא היה באיזושהי צורה, כי לא חתמו פה, לא הגזברית הקודמת ולא הגזבר הקודם וכולי.

מר עידן למדן: יוני קורן את מיתוג החינוך, יוני קורן מה עשה?

מר טל עזגד: בוא, אפשר,

מר עידן למדן: 450,000 שקל לשנה, חוץ מלסייע בבחירות?

בבחירות הוא לא קיבל כלום, אבל אחר כך...

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, אבל מה זה חשוב? האם חטאי העבר מצדיקים את חטא ההווה?

מר עידן למדן: ומי שחתם על היתר בלי לקיים תנאי בתב"ע שהיה צריך לאשר אחר כך,

מר טל עזגד: רותי גרונסקי, אל תדברי איתי על בושה, מי שלקח כמה מאות אלפי שקלים מהעירייה הזאת זו היית את.

מר עידן למדן: להתבייש ולהסמיק ולא לצעוק. להתבייש ולהסמיק ולא לצעוק.

מר טל עזגד: אז בואי, לא נדבר, את רוצה, גם החומר הזה עדיין קיים אצלנו, אל תדברי איתי על בושה. את צריכה להתבייש על הכסף,

גב' רות גרונסקי: ... חבל שלא יישמו את זה אז.

מר טל עזגד: על הכסף שלקחת על מיתוג העיר, כן.

גב' רות גרונסקי: חבל שלא יישמו את זה אז, לא מיתוג, עשיתי אמנת שירות.

מר טל עזגד: אמנת שירות.

גב' רות גרונסקי: נכון, נתתי, נתתי זה. חבל שאיציק אז לא עשה את זה.

מר אבי גרובר: העירייה הצטיינה בשירות לתושב.

מר טל עזגד: ... על כל הכסף ששילמו לך.

גב' רות גרונסקי: ואז אולי היה, היה נראה אחרת, אחרי 10 שנים.

מר טל עזגד: כן, כן, אל תשאלו מה, תפתחו את הזה, אמנת שירות לגבי פארן היא עשתה.

- גב' רות גרונסקי** : נכון.
- מר טל עזגד** : אז בואי, אל תדברי על בושה, ועל כספים. אני לפחות לא לקחתי כסף מהעירייה. תודה לאל.
- גב' רות גרונסקי** : ואיציק רוכברגר, שהיה כל כך זה, מה. חוצפן.
- מר עידן למדן** : גם זה ...
- מר טל עזגד** : תשמרי על הפה שלך.
- גב' רות גרונסקי** : כי אתה חוצפן, אתה חוצפן.
- מר טל עזגד** : תשמרי על הפה.
- מר עידן למדן** : הטחתם מילים מאוד בוטות באנשים שרצו לעשות את זה.
- מר טל עזגד** : ואני אומר לכם עוד פעם, אני חוזר ואומר-
- מר עידן למדן** : היית מהתומכים הראשיים.
- מר טל עזגד** : אני חוזר ואומר, מה קרה, הוא נתן לך לדבר היום?
- מר עידן למדן** : מה?
- מר טל עזגד** : תירגע רגע.
- מר עידן למדן** : תמיד נותנים לי לדבר.
- מר טל עזגד** : לא, אני שם לב שלא.
- מר עידן למדן** : כשאני בוחר לשתוק, אני בוחר לשתוק.
- מר טל עזגד** : לא, הבחירה שלך כנראה, אתה גם בחרת לא,
- מר עידן למדן** : כשאני בוחר לשתוק, אני בוחר לשתוק.
- מר טל עזגד** : אתה גם בחרת לא לסייר בבתי הספר יחד עם כל

הגברדיה.

מר עידן למדן: אני לא אקבל ממך את האישורים.

מר טל עזגד: בוא, עזוב.

מר עידן למדן: אני לא אקבל ממך את האישורים. אני עוד יודע מי

חתום על ההיתר של אלכסנדרוני. אף אחד לא ישכח לך את ההיתר של אלכסנדרוני כמה שתנסה, ואת התמיכה באדון רוכברגר.

מר טל עזגד: שזה יקבל הכשר, כמו שקיבל אלכסנדרוני, תדבר.

מר אבי גרובר: סגנון המנהיגות שלי קצת שונה מהאיש שהלכת

אחריו בעיניים עצומות כל כך הרבה שנים.

(מדברים יחד)

מר טל עזגד: אבי, בוא,

מר אבי גרובר: אני לא בא לאנשים שלי ומאיים עליהם,

מר טל עזגד: סגנון המנהיגות שלך עוד לא פיתחת אותו, בוא,

בינינו, די.

מר אבי גרובר: לא מאיים על האנשים שלי, אני לא... כזה שהולך

אחרי אנשים ומאיים עליהם ואם מישהו מעז להגיד מילה אז אני נכנס בו כמו שהבוס שלך ידע להיכנס באנשים.

מר טל עזגד: לא יודע למי אתה מתכוון, אבל אני לא בדיוק זוכר

שאיימתי על אף אחד פה בעירייה.

מר עידן למדן: ודורש ממני למנות ראש עיר שלישי בעיר, בניגוד

לחוק.

מר טל עזגד: אני, אני. וואלה?

מר עידן למדן: לא הצבעתם? לא מיניתם 3 ראשי עיר?

מר טל עזגד: אני עוד פעם אומר, חוזר ואומר, אני יכול להראות לכם מסמך שמצאתי אצל, איך קוראים לו, זיכרונו לברכה, שהיה אוסף חומר? משהו על שמואל חכם, היה ראש עיר שמואל חכם פעם, ברמת השרון, אני יכול להראות לכם גם מסמכים עליו. אבל ההיסטוריה כרגע לא רלוונטית, מה שרלוונטי כרגע, זה אתה, אדוני ראש העיר וההתנהלות שלך. אני קורא לך להפסיק את ההעסקה של הגברת הזאת.

מר רפאל בראל: אנחנו קוראים לך.

מר טל עזגד: אנחנו, בסדר. אם לא שולם, אני מברך על זה, ולא לשלם בדיעבד. ואם רוצים לעשות את זה בצורה כזו או אחרת, למתג את העיר, או כל דבר אחר, לרומם אחד כזה או אחר, או כל מה שלא זה, תביא את זה למועצת עיר עם הצעת החלטה מסודרת, איך אתה רוצה למתג את העיר? העיר, עם כל הכבוד לך, היא לא רק שלך, יש פה מועצת עיר שנבחרה בשם התושבים להצביע, ולהחליט. אולי אנחנו רוצים למתג את העיר אחרת ממה שאתה חושב? יש פה עוד 14 חברי מועצה חוץ ממך. אני מבין ולומד שהם גם לא יס מניס. ולכן, תביא את זה להצבעה.

גב' דוברת ויזר: ... שיתפו אותם באיך למתג את העיר. באיך למתג את תע"ש, באיך למתג את העיר.

מר אבי גרובר: כמה יועצים הבאתם להצבעה פה?

מר טל עזגד: הרבה מאוד.

מר אבי גרובר: פה למליאה, לאשר את היועצים.

מר טל עזגד: אני עוד פעם אומר לך, לא רלוונטי, זה לא רלוונטי.

מר אבי גרובר: תביא לי שם. שם.

- מר טל עזגד** : אתה יודע מה? כל מה שהיה,
- מר אבי גרובר** : תן לי אחד. תן לי שם אחד.
- מר טל עזגד** : שנייה, כל מה שהיה,
- מר רפאל בראל** : אם מישהו חטא, אתה לא צריך לחטוא.
- מר אבי גרובר** : גיליתם את הספר של החוק? גילית את הספר של החוק פתאום? מצאת פתאום את ספר החוקים, איזה יופי.
- מר עידן למדן** : זו הסיסמה הכי קלה.
- מר רפאל בראל** : לגביי אין לך זכות דיבור בכלל.
- מר עידן למדן** : מעל 24 שנה,
- מר רפאל בראל** : אין לך זכות דיבור, אין לך.
- מר אבי גרובר** : הצבעת פה בשביל דברים.
- מר רפאל בראל** : נדמה לך, נדמה לך.
- מר אבי גרובר** : פעם אחת שהצבעת לא מה שאמרו לך.
- מר טל עזגד** : אז מה אתה רוצה? ללכת ליח"א להתלונן עוד פעם על זה שהוא הרים את היד כשאמרו לו להרים את היד? מה לעשות? גם הצוות הזה מרים את היד כמו בובות, מה לעשות?
- מר רפאל בראל** : כל היום הם הולכים אחריך כמו כבשים.
- מר טל עזגד** : אבל זאת קואליציה, אני.
- מר יעקב קורצקי** : עגל, עגלים לא כבשים.
- מר אבי גרובר** : היו פה המון יועצים שנתנו פה המון חוות דעת ולא עשו כלום, וחילקתם פה מאות אלפי שקלים ומיליוני שקלים לכל מיני גורמים, וכלום לא נעשה.

מר טל עזגד : בינתיים לא החוזים שלנו מתבקשים למשרד הפנים לבדיקה.

מר אבי גרובר : אתה... ימין ושמאל. אל תדאג, אל תדאג.

מר אהרון אלמוג אסולין : תשנה את זה, תתקן את זה, אתה עושה אותו דבר.

מר טל עזגד : בינתיים לא ביקשו במשרד הפנים את החוזים שלי ושל העובדים שלי לבדיקה.

מר אהרון אלמוג אסולין : אתה עושה אותו דבר.

מר אבי גרובר : לא עושה שום דבר אותו דבר.

מר אהרון אלמוג אסולין : אתה עושה אותו דבר בדיוק.

מר אבי גרובר : עובדה שאתה יודע.

גב' שירה אבין : מה הוא יודע?

מר אבי גרובר : אם אתה יודע היום, זה בזכות זה שאני לא עושה את הכל במחשכים, לא כמו שהיה פה השלטון הקודם. סיימת?

מר טל עזגד : כן.

מר אבי גרובר : תודה רבה.

גב' שירה אבין : אני רוצה גם שני משפטים. אחד הדברים שאתה מתלונן עליו כל הזמן זה איך אנשים אחרים, אם זה אני ואם זה קודמיי, עשו לא בסדר. את החוזה הזה, אם היית כל כך רוצה להיות בסדר וחושב שצריך להתנהל אחרת, היית יכול להביא אותו לפה, את החוזה הראשון ולהגיד שאתה רוצה. עכשיו, לא חייבים להתלהם.

מר אבי גרובר : את היית ראשת עיר.

גב' שירה אבין : מה?

- מר אבי גרובר:** את היית ראשת עיר.
- גב' שירה אבין:** הייתי ראשת עיר.
- מר אבי גרובר:** כשיושבת ועדה עם איזשהו יועץ.
- גב' שירה אבין:** ואתה היית שותף לכל הדברים, אבי.
- מר אבי גרובר:** כשיושבת וועדה עם איזשהו יועץ.
- גב' שירה אבין:** שכחת.
- מר אבי גרובר:** כן, כי העיר הזאת חשובה לי וניסיתי לעזור. אמרתי לך כמה דברים ואת לא היית מוכנה לעשות, חבל, היה יכול להיות הרבה דברים אחרת.
- גב' שירה אבין:** היית שותף להרבה דברים שהסכמת ופתאום עכשיו אתה משנה.
- מר אבי גרובר:** הייתי שותף ללא מעט, ואני גם אמרתי לך כל מיני דברים, אני ניסיתי לעזור לך להוביל את העיר הזאת, אבל, מה?
- גב' שירה אבין:** אני יכולה לסיים רק מה שהתחלתי? לא, אם אתה רוצה להגיב, אני אמתין.
- מר אבי גרובר:** לא, לא, תסיימי, אני מכבד.
- גב' שירה אבין:** לכן, אני חושבת, ולכן גם הבאנו את זה, כי יש בזה טעם של טעם לפגם. אף אחד לא אמר שדובר העירייה לא היה יכול לעשות את העבודה, ומעבר לדובר העירייה יש גם את דוד מנשה שיושב כאן הרבה שנים, אני חייבת להודות שאני נעזרתי בו הרבה, לא רק בגונן. ואני חושבת שיש איזשהו טעם לפגם שהדברים נעשים בדרך הזאת. ועובדה שאם הדרך הייתה כשרה לחוזה הראשון, למה הגענו למצב שהגענו? ולמה הדברים היו מנותבים כל הזמן רק למיתוג שלך? אם יש נושא מסוים שהיית מביא וחושב שהוא

מר רפאל בראל : רק דבר אחד, אני לא אחת שמעתי אותך, בתקופה

של רוכברגר, שהוא מתנהג כמו דיקטטור ואין דמוקרטיה והתלוננת על זה. אני הקשבתי ושמעתי, אני כאן לא מנסה להכשיל אף אחד. היום, לצערי, אתה מתנהג יותר גרוע. פשוט מאוד. כן. עכשיו, כשאתה בא ואומר 'הרמתם אצבע', אז אני רוצה להזכיר לך שכל החברים שלך כאן, בלי יוצא מן הכלל, עוד לא ראיתי אצבע אחת שלא מורמת, גם כשזה נגד כל הרוח. אז אנא, תחזיק,

מר יעקב קורצקי :

מר רפאל בראל : סליחה, סליחה, אל תפריע לי.

מר יעקב קורצקי : התקבלו פה החלטות מאוד מהותיות והרמנו

אצבע...

מר רפאל בראל : אל תפריע לי, אני לא מפריע לך.

מר יעקב קורצקי : אתה מטעה. אתה אומר...

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר : חברי הקואליציה לא פעם, טל יודע,

מר רפאל בראל : אתה מפריע לי. אל תפריע לי.

מר יעקב קורצקי : אני אפריע לך. תדייק, אני לא אפריע.

מר רפאל בראל : אדוני, אני מדייק.

מר יעקב קורצקי : אתה ממש לא מדייק.

מר רפאל בראל : אני לא חוזר בי בשום מילה שאמרתי וזו המציאות.

מר יעקב קורצקי : אז אם אתה לא חוזר על כלום, אתה לא,

מר רפאל בראל : זו המציאות. והמציאות כואבת לכם, זה כואב

לכם.

- מר יעקב קורצקי :** המציאות היא שלך, המציאות שלך.
- מר אבי גרובר :** עידן לא הצביע, עידן הצביע תמיד בעד? גיא הצביע תמיד בעד? איריס תמיד הצביעה בעד?
- מר רפאל בראל :** אדוני, יש פרוטוקולים, יש פרוטוקולים.
- מר עידן למדן :** אז תגיד, אז תגיד לפרוטוקול.
- גב' דוברת וייזר :** גם אני הצבעתי נגד כמה פעמים וגם גיא הצביע נגד. כמה פעמים גיא ואני הצבענו נגד, על מה אתה מדבר?
- מר אבי גרובר :** היו פה אנשים שהצביעו. כולם יושבים כאן, הם כולם בתפקידים שלהם, כולם בתפקידים שלהם.
- מר עידן למדן :** נכון, יש פרוטוקולים, אז אל תסלף את הפרוטוקולים.
- מר אבי גרובר :** אנשים שהצביעו נגד, לא כולם פה הודחו ראשים.
- מר רפאל בראל :** ראינו, ראינו.
- גב' דוברת וייזר :** לא רק זה, הוא גם בחיים, אני יכולה להעיד שהוא בחיים לא נפגש איתנו לישיבת הנהלה כדי לבקש שנצביע בעד.
- מר רפאל בראל :** רגע, דיברתי אליך? דיברתי אליך?
- מר עידן למדן :** אמרת 'כולם הצביעו', דיברת גם עליה, גם עליו. דיברת על כולם.
- מר יעקב קורצקי :** אתה ממש לא מדייק.
- מר רפאל בראל :** לא, אני מדייק.
- גב' דוברת וייזר :** לא, כדי להגיד לנו להצביע... בחיים לא ביקשת מאיתנו להצביע.

- מר רפאל בראל** : אני אלך להוציא את כל הפרוטוקולים, אל תדאג.
- מר עידן למדן** : יאללה, בוא, הנה.
- מר גיא קלנר** : בוא נתקדם, חבל על ה... .
- מר עידן למדן** : תלך תוציא, כי מה שאמרת אינו אמת.
- מר רפאל בראל** : אתה בכלל. אתה בכלל.
- מר עידן למדן** : עובדה.
- מר אבי גרובר** : סיימת?
- מר רפאל בראל** : אני סיימתי, מפני שאתם לא נותנים לי לדבר.
- מר עידן למדן** : נותנים לך לדבר, דבר דברים נכונים.
- מר רפאל בראל** : זה המצב, כשאתם מתנפלים, אי אפשר לדבר.
- מר יעקב קורצקי** : מה זה מתנפלים?
- מר טל עזגד** : תשמע, הרי זה בלתי אפשרי, תשמע, תן לי רגע.
- אנחנו מחזיקים את עצמנו ואנחנו רוצים לגמור את הערב הזה ולעבור לנושא
הבא שהוא אפילו, שאפילו חשוב לא פחות, אבל זה לא יכול להיות שכל רגע
אתם מתלהמים.
- מר יעקב קורצקי** : אף אחד לא מתלהם.
- מר טל עזגד** : דקה, תן לי לגמור לדבר.
- מר רפאל בראל** : תן לו לדבר, למה אתה לא נותן לו לדבר? למה אתה
לא נותן לו? מי אתה?
- מר טל עזגד** : למה אתה כועס? די.
- מר עידן למדן** : לפני דקה עמדת וצעקת על רותי גרונסקי.

- מר רפאל בראל** : אני מתנהג כמוך, זה בדיוק ככה...
- מר יעקב קורצקי** : אני לא עושה ככה.
- מר רפאל בראל** : ככה בשוק שלך מתנהגים.
- מר יעקב קורצקי** : אני לא מתנהג ככה.
- מר עידן למדן** : לפני דקה עמדת וצעקת על רותי גרונסקי.
- מר אבי גרובר** : איזה שוק? באיזה שוק שלו? באיזה שוק שלו מתנהגים ככה? למה אתה אומר אבל שוק? איזה שוק הוא? באיזה שוק הוא?
- מר טל עזגד** : בוא, למה בשוק? די.
- מר רפאל בראל** : זה יותר גרוע משוק.
- מר אבי גרובר** : למה אני לא בשוק? למה יעקב בשוק?
- מר רפאל בראל** : כשהוא עושה לי ככה זה...
- מר אבי גרובר** : אתה התחלת עם היד. הוא חיקה אותך. הוא היה עם היד למטה. אתה...
- מר רפאל בראל** : די, בחייך. גרובר, תרגיעו.
- גב' שירה אבין** : זה אתה התחלת...
- מר אבי גרובר** : אבל הוא, קרא לו שוק, הוא קרא לו שוק. לי הוא לא קרא שוק. אני כנראה לא שוק.
- מר רפאל בראל** : לא בדיוק ככה. אתה יודע שזה לא בדיוק ככה.
- מר טל עזגד** : חברים, אנחנו מנסים, אני באמת משתדל לא להיות ציני ולא להיות קנטרני.
- מר אבי גרובר** : אפשר שנייה?

- מר גיא קלנר** : אז אתה לא מצליח.
- גב' רות גרונסקי** : אתה לא מצליח, מה לעשות? ואתה גם מעליב נוסף לכל.
- מר טל עזגד** : אני משתדל, שנייה, אני משתדל לדבר.
- מר אבי גרובר** : אני מבקש בבקשה.
- מר טל עזגד** : אבל משפט אחרון.
- גב' רות גרונסקי** : אתה משתדל, אבל אתה לא משתדל מספיק.
- מר טל עזגד** : אני משתדל לדבר לכולכם, חוץ מלרותי שמעצבנת אותי היום ויודעת שאני צודק.
- ד"ר איריס קלקא** : רפי צריך להתנצל בפניי.
- מר רפאל בראל** : אני לא מתנצל בפני אף אחד.
- מר טל עזגד** : תגידו, מה אנחנו בגן עכשיו, ב... התנצלויות?
- מר רפאל בראל** : אני לא מתנצל בפני אף אחד, במיוחד לא בפניך.
- ד"ר איריס קלקא** : במיוחד בפניי. אני מצביעה לפי המצפון שלי.
- מר טל עזגד** : אז בואי, איריס, מאחר ואני קצת למדתי,
- מר רפאל בראל** : אני ראיתי את המצפון שלך.
- מר עידן למדן** : אתה מונית ל-48 שעות לראש עירייה, לא? 48 שעות לא חוקיות.
- מר טל עזגד** : איריס, גם אני צריך להתנצל?
- מר גיא קלנר** : טוב, איריס, אבל כבר עברנו את הפרק הזה.
- מר טל עזגד** : לא הבנתי, על מה אני צריך להתנצל?

- מר אבי גרובר**: סיימת, טל? אפשר להתקדם?
- מר טל עזגד**: לא שמעתי, אבל דקה, אני מבקש.
- מר אבי גרובר**: אפשר להתקדם?
- מר טל עזגד**: אני, בניגוד, על מה להתנצל?
- מר גיא קלנר**: שהיא מצביעה לפי צו מצפונה.
- מר אבי גרובר**: רפי אמר שיש פה עדר של כבשים שהולך אחרי הדיקטטור.
- מר טל עזגד**: איריס קלקא יקירתי, ד"ר איריס קלקא, מקרב לב אני מתנצל, הנה, אני אומר את זה לפרוטוקול.
- מר אבי גרובר**: ואומרת לך איריס: 'אני מצביעה בכל נושא מה שאני חושבת'.
- מר טל עזגד**: אבל, אני מצפה ממך, די, תן רגע. אני מצפה ממך להבין וללמוד, כמו שאת יודעת לעשות ומוכיחה לנו כל פעם מחדש את החומר, ואני משתדל, או חבריי ואני משתדלים לא יותר מידי להיכנס לדקויות ולפרטים ולצלול, אבל אם אתם רוצים עוד פרטים, אין שום בעיה. כשאני מדבר על נושא שנולד בחטא,
- מר יעקב קורצקי**: תיקח בחשבון כשצוללים ולוקחים את השנורקל ושמים עליך את הבלונים,
- מר טל עזגד**: לא שנורקל, צוללים עם בלונים בלי שנורקל.
- מר יעקב קורצקי**: אני אומר לך, כשצוללים יורדים עמוק, אני אומר לך, אתה בחדר הזה, כשיורדים, ככל שצוללים, אני מבטיח לך, כדאי לך שזה ייעצר ככה ועם האיומים,
- מר טל עזגד**: איזה איומים?

- מר יעקב קורצקי** : ומי צריך לשלם, 'אני מבטיח לכם',
- מר טל עזגד** : אני לא מאיים, אני לא מאיים על אף אחד. בינתיים אתה מדבר על צלילות, אני מנסה להבין.
- מר יעקב קורצקי** : אמרת לנו שאנחנו נשלם מהכיס שלנו, לא איימת?
- מר טל עזגד** : אבל זה לא איום, זה לא איום.
- מר יעקב קורצקי** : אז מה זה?
- מר טל עזגד** : אני מסב את תשומת ליבם של החברים, מתוך ניסיון, תאמין לי מתוך ניסיון של אחד שהתמודד ושילם לעורכי דין על חיוב אישי.
- מר עידן למדן** : אתם מטילים דופי בשיקול הדעת של היועץ המשפטי עכשיו?
- מר טל עזגד** : על חתימה, לא על החלטה.
- מר יעקב קורצקי** : מזל שיש פה פרוטוקולים. 'אני מזהיר אתכם', זה איום.
- מר טל עזגד** : אז לך תגיד שאני מאיים. נו, יעקב, די, נו באמת. תתלונן שאני מאיים עליך.
- מר עידן למדן** : אתם מטילים דופי בשיקול הדעת של היועץ המשפטי.
- (מדברים יחד)
- מר אבי גרובר** : אני יכול לענות בבקשה?
- מר גיא קלנר** : יאללה, חבר'ה, בואו נתקדם.
- (מדברים יחד)

מר טל עזגד : רק הבהרה, שלא יהיה אי הבנות, כשאני זורק לחלל האוויר אני צריך לעשות את זה גם באחריות. כשאני מדבר על דברים שנולדים בחטא, אז אני יכול להביא דוגמאות גם, רציתי להימנע, אני לפחות, גם אהרון ושירה והחברים, אמרנו: עזוב להיכנס, אז אל תקרא לזה לצלילות. אבל בינואר, מתי זה היה ב-27 לינואר כותבת הגברת לבנת נזרי בפייסבוק שלה: "ברכות חמות לראש העירייה על המסע הארוך שהסתיים" וכולי, וכולי, תוכלו להיכנס ולהראות, אני לא אלאה אתכם בברכות. אחד, SMS שבמקרה אתם יודעים, העולם קטן, כולם מכירים את כולם, אני שומע שמועסקת גברת כזאת וכזאת, אז התחלנו בכלל, כששמענו את הזה, ואז אני מקבל SMS של הגברת נזרי שכותבת ב-5 ליוני ומספרת שהיא התחילה לעבוד בעיריית רמת השרון, סגרה הסכם ונותנת שירותים לראש עיריית רמת השרון.

כל הדוגמאות האלה קיימות. לכן, כשאני מדבר על נולד בחטא או נולד בטעות, ושוב אני אומר, הכל יכול להיות בתמימות ואני גם מוכן לקבל את זה, אם תחליטו נכון. אלה הדוגמאות ויש עוד. אז אל תקפצו עלי ותעשי אותי רותי אויב העם, כי את הראשונה שכל הזמן מרימה את דגל ההתנהלות והמנהל התקין כל פעם מחדש. אז בואי.

מר אבי גרובר : עכשיו אני רוצה להתייחס בצורה מסודרת.

מר שמואל גריידי : אולי נשמע את חוות הדעת של היועץ המשפטי?

מר אבי גרובר : לא צריך. היועץ המשפטי בוועדת היועצים הוא אמר את דעתו והוועדה אישרה, ואני לא רוצה לפתוח את זה עכשיו פה.

מר טל עזגד : והטיוטה הזאת היא לא סתם טיוטה, היא הצהרת כוונות מפורשת. אינני יודע אם חתומה או לא, נבדוק גם את זה.

מר אבי גרובר : אני רוצה לענות לך, טל. ברמת השרון, כמו שאמרתי גם בישיבה הקודמת, לדעתי ולתפיסת עולמי, אנחנו צריכים לפעול

יותר טוב ברמה הארצית וברמה התקשורתית.

מר טל עזגד : די, נו, יש לך את העיר הכי ממותגת במזרח

התיכון, אתה צריך לפעול במשהו?

מר אבי גרובר : זה אתה חושב, אוקיי.

מר טל עזגד : נו, באמת, אבי, די, זה בולשיט.

מר יעקב קורצקי : למה אתה מתפרץ? למה בולשיט?

מר טל עזגד : למה? כל הזמן התפרצו כשאני דיברתי.

מר יעקב קורצקי : למה המילים האלה, טל, למה?

מר עידן למדן : לעשות פארק ב-65 מיליון ₪ במקום 20, זה בסדר.

מר טל עזגד : כי רמת השרון היא העיר המובילה במדינת ישראל,

הכי ממותגת, עם החתך הסוציו אקונומי הכי גבוה.

דגנית גרינבוים : ... מישהו...?

מר טל עזגד : לא שאלתי אותך, תשתקי כשאנחנו מדברים.

מר אבי גרובר : אל תגידי "תשתקי", אני אוציא אותך החוצה.

מר טל עזגד : נמאס כבר.

מר אבי גרובר : מי אתה בכלל שתגידי תשתקי?

מר עידן למדן : לפני רגע אמרת רגוע, תשתקי? מה תשתקי, הנה,

ככה בדיוק חינכתם את רוכברגר, עם 'תשתקי', באלימות מילולית.

מר אבי גרובר : מה זה הסגנון הזה 'תשתקי'?

מר עידן למדן : ואלימות מילולית.

מר טל עזגד : כשאני מדבר אף אחד לא יקפוץ.

- מר אבי גרובר:** ככה אתה מדבר לעובדי עירייה? היא עובדת עירייה
ככשיו. ככה אתה מדבר, 'תשתקיי'?
- מר טל עזגד:** נו, אז מה אם היא עובדת עירייה?
- מר אבי גרובר:** מה זה תשתקיי? דיברו אליך, מה קרה?
- מר טל עזגד:** אז מה אם היא עובדת עירייה?
- מר אבי גרובר:** מה זה תשתקיי?
- מר גיא קלנר:** לא, אבל טל, זה לא במקום הסגנון.
- גב' דוברת וייזר:** מה זה תשתקיי? להגיד לאישה תשתקיי?
- מר עידן למדן:** אבל הוא לא אלים, הוא לא אלים.
- גב' דוברת וייזר:** זו אלימות מילולית.
- מר טל עזגד:** אלימות מילולית?
- מר גיא קלנר:** תגיד לה: 'אני מבקש שלא תפריעי לי'.
- מר אבי גרובר:** אבל הוא לא יגיד סליחה.
- מר טל עזגד:** אל תדברי איתי על אלימות, מילולית או לא מילולית.
- מר אבי גרובר:** 'תשתקיי', מי אתה בכלל שתגיד תשתקיי לאנשים בכלל, מי אתה? מה זה הסגנון הזה?
- מר טל עזגד:** תירגע, תוריד את הטונים שלך.
- מר אבי גרובר:** אני אירגע?
- מר טל עזגד:** כן.
- מר אבי גרובר:** אני רגוע מאוד.

מר טל עזגד : בסדר.

מר אבי גרובר : אני מאוד רגוע.

מר טל עזגד : בסדר, מהרגע הראשון אתה יושב פה בהיסטריה, לחוץ כמו אני לא יודע ממה.

מר אבי גרובר : על מה אני בהיסטריה?

מר טל עזגד : תביא את זה להצבעה, תצביעו נגד וזהו, נלך הלאה. בשביל מה?

מר אבי גרובר : תכף תהיה הצבעה, אל תדאג, תכף תהיה הצבעה.

מר טל עזגד : אני לא דואג, אני גם יודע מה יהיו התוצאות שלה.

מר אבי גרובר : אה, באמת? אוקיי. תכף תהיה הצבעה. עכשיו, אני שאני צריך לנהל את העיר הזאת, ומה לעשות, נבחרתי, לא אהבתם את זה, אתם לא אוהבים את זה, זה אוכל אתכם מבפנים, אני רואה את זה, אבל אני נבחרתי לנהל את העיר הזאת. וכשאני צריך לנהל את העיר הזאת אני צריך לחשוב ואסטרטגיה וכל הערים כמעט בארץ, תל אביב יש לה בעיה של תדמית? הרבה ערים אחרות בארץ יש להן בעיה של תדמית? אבל כשאתה רוצה להשיג דברים לטובת העיר שלך אתה צריך להתנהל, וכמו שבמתחם אילת, בפרויקט תע"ש, במתחם תע"ש ישבה העירייה וחשבה שאנחנו צריכים לעניין הזה ייעוץ משלים שעוזר, אני חושב שכן, לא יזיק שיהיה המון תפיסות. אתה יודע, היום בבוקר הייתי, פיקוד העורף עשה, אתה מוכן בבקשה להקשיב לאנשים שמדברים? זה נורא מזלזל.

מר טל עזגד : כן.

מר אבי גרובר : הייתי היום באירוע שעשה פיקוד העורף לראשי רשויות על הנושא של שימוש במדיה ואיך משתמשים במדיה. מרצה אחרי

מרצה עלה ואמר, היום, בעולם של היום, בעולם התקשורת של היום, בעולם המדיה של היום, בעולם האינטרנט של היום, כל המגוון הזה, יש מיליון גישות שהולכות, מיליון דברים קורים ברשת כל הזמן, הרשת נורא דינאמית, הרשת נורא אקטיבית, העיתונים נורא דינאמיים ואקטיביים, משרדי הממשלה, קורים כל הזמן דברים וכשאתה רוצה לדעת לדבר את השפה ואתה רוצה לבוא ולעזור לקדם את האינטרסים של העיר, אתה צריך לייצר איזושהי מניפה של אפשרויות של תקשורת.

אני אעשה לך הפתעה אולי. אני, את הטיוטה הזאת שאתם מנפנים בה, בזמן שהייתי עסוק פה בהרבה מאוד פגישות, לא היה לי מושג על הטיוטה הזאת. לא היה לי מושג. כשיש וועדת יועצים ומביאים לוועדת יועצים, וראיינתי 3 חברות והחברות האלה באו, ואתה יודע מה הייתה התחושה שלי מכל החברות האלה?

מר טל עזגד : אתה אמרת שלא ראיינת, אמרה הגברת המנכ"לית שהיא ראיינה את החברות, בישיבה הקודמת, בפרוטוקול.

מר אבי גרובר : אני נפגשתי גם עם האנשים,

מר טל עזגד : זה לא אמרתם פעם קודמת, פעם קודמת אמרתם שהגברת המנכ"לית, ששירלי ראיינה.

מר אבי גרובר : את אמרת שאני לא ראיתי את החברות האחרות?

גב' שירלי יגרמן פאר : שישבנו, זה מה שאמרתי.

מר אבי גרובר : ישבנו עם החברות.

מר טל עזגד : אמרת : 'אני ראיינתי', נוציא לך פרוטוקול?

גב' רות גרונסקי : תגיד, מה אתה... בבית משפט? אל תענה בכלל.

מר אבי גרובר : אני גם ישבתי איתה והיו פה גופים מאוד רציניים.

גב' שירלי יגרמן פאר : ישבנו בפגישות. לא זוכרת שאמרתי 'אני'.

מר אבי גרובר : אבל התחושה שלי הייתה שאני צריך מישהו שעובד

איתנו יותר צמוד, איתנו העירייה ולא המשרדים האלה שבאיזשהו מקום נורא תעשייתיים כאלה, באיזשהו מקום רציתי משהו יותר,

מר טל עזגד : אבי, הדובר שלך הוא דובר ארגון הדוברים במדינת

ישראל.

מר אבי גרובר : נכון, הוא עושה אחלה עבודה ואנחנו עובדים הרבה

מאוד.

מר טל עזגד : נכון, אם יש מישהו שמבין בפייסבוק והחזיק פה

את הפייסבוק ואת הרשת ואת כל הזה, זה גונן, ייאמר לזכותו.

מר אבי גרובר : בסדר, בסדר.

מר טל עזגד : עם הרבה-הרבה כבוד והערכה.

מר אבי גרובר : אתה רוצה שאני אכנס להאם כל השנים נתנו לו

באמת לעבוד או לא? אתה רוצה להיכנס לזה? בוא לא ניכנס.

מר טל עזגד : איפה שנגעה ידי הוא יכול להעיד שנתנו לו לעבוד.

מר אבי גרובר : בוא, היו פה, גם במהלך הזמן לקחתם ללוות, אותו

ועוד אנשים ואני חושב שזה רק מוסיף וזה לא גורע. עכשיו, כשבאנו ונפגשתי

עם החברות ובסוף כן, אנחנו בחרנו חברה, אני את הטיוטה של ההסכם לא

ראיתי. אליי מגיע, אחרי שאנשי המקצוע, כולל יועץ משפטי ואחרים עוברים

עליו, וכשאני ראיתי את ההזמנה שלכם לסדר יום והסתכלתי על הטיוטה,

אמרתי: 'מי הכין את הדבר הזה? מאיפה בא הנייר הזה, עם כל ראש העיר,

ראש העיר?' ובאמת זה גם לא היה מקובל עלי, ראש העיר, ראש העיר.

מר טל עזגד : חזרתי ואמרתי אלף פעם שזה נולד בחטא ובתום

לב, אני אמרתי.

מר אבי גרובר: ובשביל זה, אני אומר לך שאני לא אתן שהיועץ

החיצוני שיהיה כל הזמן יבוא ויפמפם מי ראש העיר, מי ראש העיר.

מר טל עזגד: אבל אתה מבין שכשיצא מסמך כזה, זה הצהרת

כוונות, זה כבר לא רלוונטי.

מר אבי גרובר: נשלח מבחוח מסמך,

מר טל עזגד: מה, היא משנה את ה-Mind שלה?

גב' דוברת וייזר: משנה אסטרטגיה.

מר טל עזגד: משנה אסטרטגיה, ממש.

מר אבי גרובר: טל, נשלח מבחוח מסמך שהוא לא מקובל.

מר אהרון אלמוג אסולין: ולא חתמת על הטיוטה הזאת?...

מר אבי גרובר: אני לא חותם, זה לא חוזים כפולים ולא יודע איזה

קבוצה. אנחנו לא עובדים פה עם חוזים כפולים. אני חותם אחרי שהיועץ

המשפטי מגיע אלי עם החתימה הזאת, יש מסמך שאתה חותם הסכם, זה מגיע

מסמך שכל בעלי התפקיד מאשרים.

גב' שירלי יגרמן פאר: אני חתמתי, בוועדת יועצים.

מר אבי גרובר: גזבר חותם על זה, כל הפונקציונרים חותמים על

המסמך, אז זה מגיע אליי, כשזה מוכן לחתימה ורק אז אני, כחתימה שנייה,

אני, כחתימה שנייה, אני מקפיד לא לחתום לפני שגם גזבר חותם פה ואחרי

שמנכ"לית ראתה והכל, אחרי שכולם מאשרים שההסכם בסדר, אז אני רואה

אותו ואז אני עובר עליו ואז אני חותם עליו אם אני חושב שהוא בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: וזה היה התהליך במקרה הזה?

מר אבי גרובר: וככה, כמו בכל הפעמים.

מר אהרון אלמוג אסולין: במאה אחוז?

מר אבי גרובר: במאה אחוז, כמו בכל הפעמים.

מר אהרון אלמוג אסולין: במאה אחוז?

מר אבי גרובר: מאה אחוז, וגם אמרתי פעם קודמת, ואתה קראת,

גם בישיבה הקודמת שהייתה ביולי, אמרתי שהיא לא באה בשביל לעשות לי יחסי ציבור אישיים. היא לא באה בשביל זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: פחות את ראש העיר.

מר רפאל בראל: איך נולד המסמך הזה ונמצא בספרי העירייה.

נמצא בספרי העירייה, אנחנו קיבלנו את זה מהעירייה.

מר אבי גרובר: זה כנראה, עוד פעם, עברה טיוטה, מי חתום עליה?

מי חתום עליה?

מר עידן למדן: זו הצעה שלה, היא הציעה והוא אמר לה: 'אני לא

רוצה אישי'.

מר אבי גרובר: היא העבירה הצעה, לא קיבלנו אותה ככה, לא

קיבלנו אותה ככה.

מר עידן למדן: אמר היועץ המשפטי 'אתה לא יכול אישית'.

מר אבי גרובר: הלך היועץ המשפטי, קיבל את הטיוטה-

מר עידן למדן: העיר את ההערות על ההצעה שלה.

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי אחראי על האינטרסים של

העירייה, הוא אמר, וטוב הוא עשה, טוב עשה היועץ המשפטי, שלקח את

המסמך הזה ואמר: 'סליחה, עיריית רמת השרון לא משלמת בשביל יחסי

הציבור הפרטיים של ראש העיר'.

מר רפאל בראל : זה מה שאנחנו טוענים.

מר אבי גרובר : יפה. ולכן, הוא תיקן את הטיוטה ששלחה היועצת החיצונית, מחק משם את כל האזכורים ואני מבקש, אני אקרא עכשיו את סעיף 3 כמו שחתמנו עליו, שגם הוא יופיע בפרוטוקול: "מטרות ויעדים: מיצוב העיר כמתחדשת, מתקדמת ויוצרת, תוך הטמעת הפעילויות בקרב קהלי היעד, כמו שיפור איכות החיים, שדרוג החינוך והתרבות, חדשנות ופיתוח. בידול העיר והטמעת המסר של התושבים מה שהיה לעומת המצב העכשווי, לפני ואחרי. תקשור ומינוף הישגי העירייה ברמה המקומית והארצית. חיזוק אחוות היחידה של תושבי רמת השרון. הד תקשורת לביסוס יצירת קשר וחיזוק עם יזמים, מקבלי החלטות, אישי ציבור" לא רואה פה מילה אחת, פעם אחת שמופיע ראש העיר, אין, לא קיים פה ראש העיר לפי המסמך הזה, היא לא קשורה אלי בכלל. "עקרונות אסטרטגיים, יצירת התחדשות ואירועים שימחישו לקהל היעד את הפעילות והשינוי. איתור הזדמנויות לחשיפה חיובית של העירייה בכלי התקשורת."

מר רפאל בראל : אבי, אנחנו קראנו את הנייר הזה.

מר אבי גרובר : "מיתוג מחודש לעיר עם ערך מוסף ייחודי."

מר טל עזגד : מה קורה עם כל החודשים אחורה?

מר אבי גרובר : היא לא קיבלה כסף, אני לא יודע מה היה בטיוטות.

מר טל עזגד : והיא גם לא תקבל? תן תצהיר שהיא לא תקבל.

מר אבי גרובר : היא יכולה לקבל כסף לפני שהיא חתמה הסכם?

לא.

- מר טל עזגד :** זאת אומרת שאם היא עבדה, כל מה שהיא עשתה בשביל העירייה,
- מר רפאל בראל :** כל מה שהיא עבדה זה חינם?
- מר גידי טביב :** ... היא יכולה.
- מר טל עזגד :** מה, רטרואקטיבית?
- מר גידי טביב :** כן.
- מר טל עזגד :** למה? למה כן?
- מר אבי גרובר :** תקופת ההתקשרות, אני קורא מתוך ההסכם, אני קורא מתוך ההסכם.
- מר עידן למדן :** היא עברה ועדת יועצים.
- מר אבי גרובר :** תקופת ההתקשרות בין הצדדים, ומתן שירותי ייעוץ-
(מדברים יחד)
- מר טל עזגד :** יועץ משפטי, אפשר לשלם רטרואקטיבית?
- מר רפאל בראל :** סליחה, רבותיי, אני רוצה להפתיע אתכם, יש כאן סעיף 14 א' שאומר: "תקופת ההתקשרות בין הצדדים למתן שירותי ייעוץ הינה לשנה אחת, החל מ-1 למאי 2016 עד 30 לאפריל 2017" כלומר, אנחנו משלמים לה מ-1 למאי.
- מר גידי טביב :** נכון.
- מר רפאל בראל :** אז אל תגידו לי שלא מקבלת כסף.
- מר גידי טביב :** אם לא היה מושלם, היה נופל דופי, היא לא הייתה מקבלת כסף, זה הסיכון שהיא לוקחת.

- מר רפאל בראל** : אבל ההסכם איתה נחתם רק בסוף אוגוסט.
(מדברים יחד)
- מר רפאל בראל** : רגע, היה זיכרון דברים. מה שהיה זה הנייר הזה,
מה שהיה זה הנייר הזה.
- מר עידן למדן** : אבל היתה וועדת יועצים במאי.
- מר אבי גרובר** : מנכ"לית העירייה, בבקשה. שירלי.
- גב' שירלי יגרמן פאר** : קודם כל, אני חייבת להגיד שיש ועדת יועצים וזה
התהליך, קודם כל מביאים לוועדת יועצים, לוועדת יועצים הגיעו 3 הצעות,
אחרי שישבו איתם. ההצעה הזאת הייתה הזולה ביותר. מי שישב בוועדת
היועצים ב-4 למאי זה מיכה, גידי ואנוכי והחלטה הייתה להתקשר עם
ליבנת תקשורת, עם החברה הזאת וההסכם יהיה לשנה עם נקודות יציאה כל
חודש, ככה כתוב בוועדת יועצים.
- עו"ד מיכה בלוס** : מה שחשוב להזכיר, מי שהגיש את זה לוועדה היה
דובר העירייה.
- גב' שירלי יגרמן פאר** : נכון.
- עו"ד מיכה בלוס** : דובר העירייה הגיע לוועדת יועצים, הוא הגיש את
ההצעות.
- גב' שירלי יגרמן פאר** : מי שמגיש, כל אחד במקצוע שלו. היא גם כפופה
לעבודה של-
- מר עידן למדן** : היא גם כפופה לדובר העירייה.
- גב' שירה אבין** : זה בסדר, אין לנו ויכוח על ועדת היועצים.
- גב' שירלי יגרמן פאר** : לא, לא, אני רוצה לענות, שאלו איך הסכם יכול
להיחתם אחרי. הסכם לא יכול להיחתם אם הוא לא עובר וועדת יועצים.

קודם כל, זה על פי תקנון שאתם קבעתם.

גב' שירה אבין: זה ברור.

גב' שירלי יגרמן פאר: לא, הוא שאל את זה.

גב' שירה אבין: אבל הסכם שהגיע אליכם?

גב' שירלי יגרמן פאר: לא הגיע הסכם לוועדת יועצים, הגיעה הצעת מחיר

ויש 3 חברות, רונן צור, 17,500 שקל פלוס מע"מ ל-Retainer. עוד חברה בשם BB, אני לא זוכרת את שמה, יעל BB, ולבנת תקשורת 12,000 שקלים. וועדת יועצים שגונן הביא לוועדת היועצים, את האנשים, מה שאנחנו התקשרנו זה על פי כסף. עוד כתבנו בהערה שההסכם יהיה לשנה עם נקודות יציאה כל חודש ורק אחרי שוועדת יועצים מחליטה, מאשרת, אז הולכים להסכמים. אז קודם כל, זה התהליך, זה פעם אחת.

פעם שנייה, אהרון, אני הסתכלתי במקרה בפרוטוקול, או שירה, מי ששאל מקודם, אני אצטט את מה שאמרתי קודם, בין היתר, אני קיבלתי המלצות גם ממיכל כהן מנכ"לית רעננה, על כמה חברות, הזמנו אותם לוועדת יועצים, בין היתר גם את הבחורה שעשתה בכמה עיריות אחרות והבאנו אותה. לא כתוב פה לשון יחיד, אני, טל עזגד ביקש ממני, אמר, אז ככה שלא השתמשתי בלשון יחיד אלא בלשון רבים.

גב' שירה אבין: לא, ביועצים בסדר, נכון.

גב' שירלי יגרמן פאר: לא, הוא אמר שאני זימנתי, שאני נפגשתי איתם.

גב' דוברת וייזר: ... שראש העיר לא ראה אותם.

גב' שירלי יגרמן פאר: זה לא רשום פה, אבל זה גם לא נאמר, אבל זה לא

משנה.

מר אבי גרובר: גיא, רצית?

מר גיא קלנר : אני רוצה להגיד כמה משפטים, אני אשמח, גם אם אני מעצבן...

מר טל עזגד : רק בוא נבדוק בפרוטוקול, כי אני זוכר, זיכרון יש לי. יכול להיות שאני טועה, מראש, פרוטוקול של ישיבת מועצת העיר, זה זה?

מר יעקב קורצקי : הנה הפרוטוקול.

גב' שירלי יגרמן פאר : אני יכולה לתת לך אותו למרקר.

מר טל עזגד : לא, אני יכול להעלות אותו.

מר גיא קלנר : אני מבקש להגיד כמה משפטים, תשתדלו, גם אם אני מעצבן רגע - לנצור. אחד, אני מצטרף למה שנאמר פה, האם זה הנושא, 7 החודשים האחרונים שבהם אבי יושב כראש עיר, ויש פה קואליציה חדשה וכולי, שעליו אתם מוציאים כזו רמה של אנטגוניזם ואנרגיה? לא יודע. גם אם הוא מצביע, כביכול, לשיטתך, מר אסולין, על חוסר מנהל תקין, שאני לא חושב, תכף אני אסביר גם למה לא. לא זה הנושא שעכשיו יושב בעצמות של העיר רמת השרון, עם כל הבלגנים שיש, עם התכנונים העתידיים, עם התוכניות האסטרטגיות. רק שבוע שעבר בנושא החינוך וכיוצא בזה. ועל זה באתם כמו אריות. את טל לא ראיתי ככה שנה וחצי, בכזו,

מר טל עזגד : חכה ל-4, 5 ישיבות הבאות.

מר גיא קלנר : לא, סבבה.

מר טל עזגד : ואז תוכל לשקול מה יותר.

(מדברים יחד)

מר יעקב קורצקי : גיא, ברגע שהחמאתי לו שהוא דומה ל... שהוא רזה, הוא התחיל להיות...

מר גיא קלנר : אני אומר בסוף שתהיה הלימה...

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא, התחלנו בקטנה, מה אתה רוצה?

גב' שירה אבין: כשאתם הייתם, תמיד הישיבות היו הלימה.

מר גיא קלנר: קודם כל, כשאנחנו היינו, אני לא יודע למה את

מתכוונת, כשאנחנו היינו כשהיינו אנחנו? או כשהיינו אנחנו כשאת היית?

גב' שירה אבין: לא, לא, כשאתה היית...

מר גיא קלנר: אני האמת מבולבל כבר, אז אני לא יודע. אני אומר

את זה באמת.

מר עידן למדן: כשהיינו בדיון המיוחד לפי סעיף 29.

מר אהרון אלמוג אסולין: זו סכיזופרניה כבר.

מר עידן למדן: איזה אנחנו.

מר גיא קלנר: איזה אנחנו.

מר מרק מימוני: גיא, אתה לא יכול להיות מבולבל, אתה תמיד נופל

על הרגליים.

מר גיא קלנר: זה נכון, כאילו חתול. עכשיו, הדבר השני שאני

אומר אותו, אני אדם עקבי, תמיד, לא משנה מי יושב בכיסא הזה, וזה לא

משנה אם זו הייתה שירה, או איציק, וכבר אמרתי את זה בעבר, והנה אני

אגיד לך גם למה. כי אני מאמין שראש עירייה, יש לו את הזכות קדימה

להוביל את המערכת, כולל יועצים, על פי חוק, על פי מנהל תקין, כמובן. אבל

הסמכות העליונה, מרגע שכן אדם נבחר לכהן בתפקיד הזה ובכהונה

הציבורית,

מר אהרון אלמוג אסולין: בצדק.

מר גיא קלנר: רגע. תנו לו להוביל. עכשיו, האמירה טומנת

בחובה, שנתנו לו להוביל, זה לבחור את המנגנון הפנימי והחיצוני שיעזור לו

לעשות את העבודה הזו בצורה הטובה ביותר.

מר אהרון אלמוג אסולין: על פי חוק.

מר גיא קלנר: על פי חוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו פה לשמור על החוק, זה הכל.

מר גיא קלנר: רגע, רגע, תכף אני אלך רחוק. ובנקודה הזאת, אני

חושב שאתם צריכים, גם כאופוזיציה לוחמנית אבל אחראית, להסתכל על המצב, לראות שהעסק מתנהל כמו שצריך, לפעמים צריך... יושב שם ולא מישהו אחר ולהבין את זה שזה חלק מהמנגנון של ראשות עיר, זה הסיפור.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר הערה קטנטנה? אין חולק על זה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר טל עזגד: אגב, אתה עקבי, אמרת את זה בישיבה הראשונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שני דברים, אחד, שנייה, אחד - כמו שאמרת, על פי

חוק, שניים - כאשר רוצים לצמצם 80,000 שקל מקשישים, שזה בדיוק חצי מהסכום הזה, אז אני חושב שכן, צריך לקום ולהעיר על זה.

מר גיא קלנר: אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אוקיי?

מר גיא קלנר: אתה עכשיו פותח משהו אחר, אתה אומר האם זה

הוצאה ראויה?

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון.

מר גיא קלנר: אתה לא אומר אם היא לא חוקית.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, אבל גם על ההוצאה הראויה, הסכמתי איתך

שראש עיר נבחר כדי לנהל את העיר, על פי חוק ועל פי הכללים, ואם יש לי

השגות כאופוזיציה על סדרי העדיפויות, אני חושב שחובתי להעלות אותם.

מר גיא קלנר : בסדר, מאה אחוז.

מר אהרון אלמוג אסולין : סיימתי את ההערה.

מר גיא קלנר : עכשיו תראו, לנהל גוף ציבורי בשנת 2016, וגם

קודם לכן, וגם שירה יודעת את זה, וגם איציק ידע את זה וגם קודמיו כנראה שלא הכרתי. אה, את פארן הכרתי, עם פארן למדתי. נכון, שם עבדתי. פה אני מבלבל סתם את המוח, שם עבדתי, צריך לדעת להתנהל. הזירה התקשורתית היא זירה מסובכת, רשות ציבורית, חלק מהותי בהווייתה זה הווייה תקשורתית, אין מה לעשות, אתם יודעים את זה. אני הייתי עם שירה בסיפור של תע"ש, ואני חושב שהיא עשתה עבודה נהדרת בתע"ש, זה לא קשור לעניין. אני התבשרתי, ואני הייתי מחזיק תיק תע"ש, ואני גם אצל אבי מחזיק תיק תע"ש. לא תיק, מוביל המאבק. לא משנה, לא תיק, סליחה, תיקון.

מר אהרון אלמוג אסולין : מרים נס המרד.

מר גיא קלנר : אני את און ואת דני דויטש אני מאוד מכבד ומעריך

מקצועית והם עשו עבודה נהדרת, פגשתי פעם ראשונה באיזה ישיבה, לא ידעתי מי הם, אולי כי יחסי העבודה לא היו עד הסוף מלאים ושלמים, אבל זו האמת. פגשנו אותם באיזה ישיבה שהייתה סביב השולחן הזה על תכנון המהלכים קדימה. ואני שמח, ואני אגיד לך עבור מה, אני שמח ששירה הביאה אותם, היא לא עברה אישור לדעתי, אני, לפחות, לא אישרתי אותם מעולם, לא בישיבת המועצה ולא,

גב' שירה אבין : מה זאת אומרת?

מר גיא קלנר : אישרת אותם בוועדת יועצים, כמו שזה אושר

בוועדת יועצים. ולכן אני גוזר מכאן גזירה, את חשבת כראשת עיר שצריך ייעוץ תקשורת מקצועי בנושא של תע"ש,

- גב' רות גרונסקי** : ולא התייעצת איתנו שאנחנו היינו איתך, לא עם
אהרון ולא איתי ולא עם אף אחד מאיתנו, הבאת אותם ולא שאלת אותנו.
- מר עידן למדן** : אולי במסגרת הסכיזופרניה לא אנחנו היינו.
- גב' שירה אבין** : לא, לא, אני לא,
- גב' רות גרונסקי** : לא, שירה, אף אחד מאיתנו לא ידע מזה.
- מר עידן למדן** : ... במסגרת הסכיזופרניה אם אנחנו היינו אז איתה
או לא. אולי הם היו איתה.
- גב' שירה אבין** : ... זוכרת מי היה ומי לא היה. זה בסדר.
- מר טל עזגד** : גיא, גם אני הרמתי גבה,
- גב' שירה אבין** : רותי, ההתייפיות נפש שלך,
- גב' רות גרונסקי** : לא, אין התייפיות, שירה.
- גב' שירה אבין** : היית שותפה לכל דבר.
- גב' רות גרונסקי** : למהלך הזה - לא, כשהבאת, לא הייתי קשורה
לתע"ש, את לא ביקשת רשות מאיתנו.
- גב' שירה אבין** : את היית חלק מהנושא של תע"ש?
- גב' רות גרונסקי** : לא.
- גב' שירה אבין** : אז מה את רוצה?
- גב' רות גרונסקי** : אז זה בדיוק, אז זכותך היה לקחת, אני לא חשבת
שזכותך,
- גב' שירה אבין** : אבי ישב בישיבות שהוא היה בתע"ש...
- גב' רות גרונסקי** : אבל את לא ביקשת רשות מאף אחד מאיתנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל מה הקשר עכשיו תע"ש למה שאנחנו מדברים?

(מדברים יחד)

גב' רות גרונסקי: את ביקשת אז רשות להביא יועצים? בשכר? לא

ביקשת ואף אחד גם לא אמר.

מר עידן למדן: כן ידעתי ועל... על עורך הדין ידעתי, על זה לא. אם

מדברים על שקרים, אז יש כאלה שהם אמרו שהם לא ידעו שיש חוב ארנונה לקאנטרי.

מר יעקב קורצקי: למה אתה מפריע למחזיק תיק תע"ש לדבר?

מר עידן למדן: לא ידעת שיש חוב ארנונה לקאנטרי.

גב' רות גרונסקי: אני לא באה אליך בטענות, כי זכותך. אני לא באה

אליך בטענות, היה זכותך לקחת אותם בלי ליידע אותנו... הצהירו על זה, כמה פעמים.

גב' שירה אבין: מה זה?

גב' רות גרונסקי: אני אומרת, לא היית צריכה לשאול אותנו, כמו

שאבי לא שאל אותי אם למנות יועץ.

גב' שירה אבין: השאלה על מה את מדברת. אני לא לקחתי שימתגו

אותי, גברת גרונסקי.

גב' רות גרונסקי: גם הוא לא לקח שימתגו אותו.

מר טל עזגד: גיא, יש הבדל מאוד מהותי, הבדל מאוד מהותי,

ואני לא חסכתי בביקורת ובסימני שאלה בנושא הזה של החברה שטיפלה בתע"ש. היינו יחד, אתה, דוברת, אני, תאמין לי, היינו,

מר אבי גרובר: אז היית אופוזיציה. כי אז היית פתאום אופוזיציה

לרגע.

- מר טל עזגד :** אז הייתי סגן ראש העירייה.
- מר אבי גרובר :** סגן ראש עיר באופוזיציה.
- גב' שירה אבין :** כולנו יודעים מה היה.
- מר טל עזגד :** דקה, אבל שירה, שירה לא כתבה מסמך,
- מר אבי גרובר :** הוא היה סגן ראש עיר באופוזיציה.
- מר טל עזגד :** שירה לא כתבה מסמך שאבי לא יודע עליו, לא כתבו, ולא כתבו בשבילה שום מסמך שמעלה ומרים את הוד רוממותה. יש פה הבדל מהותי.
- מר אבי גרובר :** אתה חושב שאני ידעתי על דויטש וזה? את שיתפת אותי על דויטש?
- גב' שירה אבין :** כשישבנו פה בישיבה. מה זאת אומרת?
- מר אבי גרובר :** אני ראיתי את דויטש בירושלים.
- גב' רות גרונסקי :** שירה, באמת.
(מדברים יחד)
- מר גיא קלנר :** טל, תנו לי לסיים, אני אהיה קצר. מה שאני מנסה להביא מהדוגמא הזו זה את אותו עיקרון שאני מדבר עליו, שירה, לא משנה אם היינו אופוזיציה או קואליציה, הובילה את העירייה הזאת,
- עו"ד מיכה בלוס :** אתם לא מפרשים נכון את חוזר מנכ"ל.
- גב' דוברת וייזר :** רגע, אבל זה כן מותר?
- מר טל עזגד :** בואו נראה, הרי אתם העליתם פה את הדבר הכי מהותי,
- גב' דוברת וייזר :** לעירייה אסור? זה האבחנה של החוק, של החוזר?

מותר להביא יועץ לפי החוזר שהוא קרא סעיף 10.

מר טל עזגד : מה זה חשוב? מה עכשיו אנחנו בדין על ...?

גב' דוברת וייזר : אם זה מותר וזה אסור, תגיד לי.

מר טל עזגד : בוא, תסביר לפרוטוקול. שיסביר.

מר עידן למדן: זה אותו יועץ משפטי.

מר טל עזגד : בוא, זה נורא פשוט, הרי כל הסיפור נולד מזה,

הסבירו שהדובר בא לוועדה וביקש, אמר היועץ המשפטי שהדובר בא לוועדה וביקש חברה, לא יודע מה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הוא הגיש את הבקשה.

מר גיא קלנר : אבל טל-

מר טל עזגד : שהדובר יסביר למה הוא הגיש. כנראה שאף אחד

פה לא...

מר גיא קלנר : הדובר יסביר, כשאני אסיים את הדברים שלי.

בנקודה שהזכרתי את תע"ש, רציתי להביא כדוגמא, לא את הפרוצדורה, אלא את העיקרון והעיקרון הוא שכשראש עיר מובילה מהלך בתחום חשוב בענייניה של העירייה, אני חושב שמלוא הסמכות נתונה לך בעניין הזה.

מר רפאל בראל : אמת, אמת, אמת לאמיתה.

מר גיא קלנר : ובחרת להביא יועץ תקשורת ועל אף שהייתי

אופוזיציה, קואליציה, לא יודע איך לקרוא לזה אפילו אז, כן הייתי מיודע,

לא הייתי מיודע, אמרתי סחטיין, שאפו, רצים קדימה, זה משרת את המטרה.

כמובן שגם את נהנית מזה תקשורתית ואני אפילו גם ניסיתי ליהנות מזה

קצת תקשורתית. זה כל הסיפור של העניין הזה. עכשיו תראו, טל, למה אתה

הולך? זה בשבילך. לגבי העניין עצמו, ופה אני יכול להגיד לכם מכובע

מקצועי, לא נוכחי שלי, אבל כובע עבר מקצועי. יועץ תקשורת הוא לא דובר, אתם מבלבלים.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, יש דובר.

מר גיא קלנר: תקשיב רגע, זה אני הולך איתך, על אף שאני לא בכובע של היועץ המשפטי ואין לי מושג מה הוא רוצה להגיד, אני אומר לך, כאיש מקצוע בתחום הזה, לשעבר, שיועץ תקשורת זה לא דובר. ולכן ההכפפה שאתם מנסים לעשות, כאילו יש פה דאבל, היא לא נכונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא אמרתי,

מר גיא קלנר: רגע, לא, אתה אומר בעצם,

גב' דוברת וייזר: רשום בחוזר שאסור תפקיד שדומה למשרה קיימת בעירייה, אז הוא אומר... יועץ תקשורת זה לא דובר.

מר גיא קלנר: אז אני אומר לך, לא. תקשיב, אני אומר לך מניסיון, יועץ תקשורת זה תחום התמחות שאינו קשור לדוברות שוטפת של גוף ציבורי, או גוף פרטי, זה לא משנה כרגע מה. יש הכוונה אסטרטגית תקשורתית, כמו שיש הכוונה אסטרטגית בתחומים אחרים ויש דוברות שוטפת. גונן הוא דובר העירייה, הוא לא היועץ האסטרטגי של העירייה, ויש פה חיץ שצריך להבחין בו ברמה המקצועית, ואם היינו מבחינים בו מלכתחילה כל הדיון הזה היה נחסך.

מר רפאל בראל: גיא, על פי ההסכם החדש שאושר על ידי עורך הדין מיכה בלוס, אושר על ידי ראש העיר,

מר גיא קלנר: בסדר.

מר רפאל בראל: הואיל והעירייה נהנית מקבלת שירותי ייעוץ לנושא אסטרטגיה – דוברות, דוברות.

- מר אבי גרובר:** ייעוץ, ייעוץ.
- מר רפאל בראל:** כתוב דוברות ויחסי ציבור.
- מר אבי גרובר:** לא מכיר את כל זה, אני אומר לך,
- מר רפאל בראל:** כתוב, כתוב.
- (מדברים יחד)
- מר אבי גרובר:** היא לא הדוברת, היא לא מוציאה הודעות.
- מר גיא קלנר:** היא לא מוציאה את ההודעות לתקשורת.
- מר אבי גרובר:** היא לא יושבת וכותבת 'ראש העיר ביקר היום בגן הילדים לפתוח גן תקשורת פעם ראשונה ברמת השרון אחרי שנים שלא היה'. היא לא כותבת הודעה 'ראש העיר פתח גן משולב שלא היה ברמת השרון וסוף סוף יש לילדים פתרונות ברמת השרון והם לא צריכים לנסוע רחוק', היא לא כותבת את כל ההודעות האלה.
- מר גיא קלנר:** אני רוצה לסיים.
- מר אבי גרובר:** לא, תן לי ליהנות קצת. 'ראש העיר השקיע בקיץ 20 מיליון שקל בשיפוץ בתי ספר ואולמות הספורט כדי שלילדים שלנו תהיה סביבת לימודים הכי טובה שיש'.
- מר רפאל בראל:** מאיפה הוא הוציא את הכסף?
- מר אבי גרובר:** אישרנו פה את התב"ר, הצבעת בעד. היא לא הוציאה לי את ההודעה הזאת לתקשורת, בשביל זה יש דובר, הדובר יום יום נמצא פה, נותן עבודה, עושה עבודה יפה מאוד, הוא יודע לעשות את העבודה שלו יופי.
- מר גיא קלנר:** יש ייעוץ לדוברות גם, אבל עזבו את זה רגע, כי לא ניכנס לזה.

- מר טל עזגד** : לא, ייעוץ לדוברות זה חשוב, אני מקווה שאת השלט ברחוב ראשונים לא היא ייעצה לך.
- מר גיא קלנר** : רגע, טל, משפט אחרון, שבאוגוסט יתחילו העבודות לכביש.
- מר טל עזגד** : איזה אוגוסט לא כתוב.
- מר רפאל בראל** : כתוב.
- מר טל עזגד** : כתוב איזה אוגוסט.
- מר טל עזגד** : כתוב 2016.
- מר גיא קלנר** : המשפט האחרון, לא הכל מושלם בחיים.
- מר טל עזגד** : נכון, אז תוריד את השלט, עוד אין לך הסכמים אפילו.
- מר רפאל בראל** : לכן שאלתי איזה אוגוסט.
- מר אבי גרובר** : עד ינואר 2017 זה יהיה.
- מר טל עזגד** : לא, מי שכותב שהוא מתחיל עבודות באוגוסט ומבקש את סבלנות הציבור וכולי וכולי, ולא קורה כלום.
- מר רפאל בראל** : ורואים את זה בספטמבר.
- מר טל עזגד** : ועוד רואים את זה בספטמבר ועוד אין לו הפקעות והסכמים ועניינים, אז הוא צריך להתייעץ עם חברת התקשורת.
- מר אבי גרובר** : 12 שנה היית על ההגה ולא הפריע לך המצב בכביש הזה.
- מר טל עזגד** : אני לא שמת שלטים.

- מר אבי גרובר:** 12 שנה, תן לי שנה. תן לי שנה, אני לא צריך 12.
- מר עידן למדן:** הוא חתם על ההיתר, לא הפריע לו שאין יציאה וכניסה מאלכסנדרוני.
(מדברים יחד)
- מר אבי גרובר:** בחצי שנה עשיתי דברים שלא עשית פה 12 שנה.
- מר טל עזגד:** מה אתה רוצה להגיד?
- מר אבי גרובר:** ילדים... באולמות ספורט, אבל אני שיפצתי. 12 שנה זה היה לך סבבה.
- מר טל עזגד:** מה אתה רוצה להגיד?
- מר עידן למדן:** גם כשפתחתם בגירעון את ה... מה לעשות, ונקלעת לקשיים בגלל זה.
- מר טל עזגד:** מה אתה רוצה להגיד? שזה מוצדק השלט שאתה כותב מרמה את הציבור או לא? אחרי שקודמך, כולל אני, היו לא בסדר....
(מדברים יחד)
- מר גיא קלנר:** חבר'ה, בואו נתקדם. אני סיימתי. טל, תן רגע. משפט אחרון, אם אנחנו אוהבים את זה או לא. זה מפריע, מיכה, אנחנו לא שומעים פה אחד את השני, משפט אחרון בהקשר הזה. הדרך המקצועית התקשורתית היא שלכל גוף יש, במירכאות או לא במירכאות, את הפרזנטור שלו, וברור שלעיריית רמת השרון, מי שעומד בראשה כרגע והוא הפרצוף שזה התקשורת, בתקופת כהונתו, זה מר גרובר. ומי שהיה הפרצוף התקשורת בשנתיים קודם הייתה גברת אבין, ו-10 שנים קודם היה מר רוכברגר, כי הוא דמות המותג כרגע, וזה גם עניין מקצועי. ברור שכשמייחצנים את עיריית רמת השרון, הראשון שייחצן בתהליך הזה יהיה ראש העירייה, אוהבים את

זה, לא אוהבים את זה, זה לא משנה.

מר רפאל בראל : על זה אנחנו לא חולקים.

מר גיא קלנר : לא חולקים?

מר רפאל בראל : לא, על זה לא חולקים.

מר גיא קלנר : יפה, אז כשכתוב,

מר רפאל בראל : לא חולקים. כשמדברים על עיר או על כפר מדברים

על ראש העיר.

מר גיא קלנר : יפה, אז אם כך, כשכתוב בהסכם שראש העיר

והעירייה ייוחצנו בתקשורת, ברור שזו אמירה מקצועית.

מר עידן למדן : זה לא כתוב, אבל. בסוף כתוב העירייה.

מר רפאל בראל : אבל זה בניגוד לחוק. כל מה שאתה אומר הוא

אמת, אבל זה בניגוד לחוק.

מר יעקב קורצקי : עזוב גיא, נו.

מר גיא קלנר : אני סיימתי.

מר יעקב קורצקי : מיכה, בבקשה בכמה מילים תסביר איך התהליך

ואם אנחנו יושבים פה בארגון פשע?...

מר טל עזגד : אתה רואה? זה לשון הרע. אתה יכול לקבל תביעה

על עצמך, על מה שאמרת.

מר גיא קלנר : לא, זה קשה על עצמו.

מר יעקב קורצקי : יובל המבולבל, אל תתבלבל. בבקשה, מיכה.

מר טל עזגד : אחרי שאמרת שאני נראה טוב, אני לא יכול לכעוס

עליך, גם עם ציפרלקס...

מר יעקב קורצקי : דוגמן צמרת.

עו"ד מיכה בלום : הכוונה של חוזר המנכ"ל היה שלא צריך להחליף תפקיד הדובר באמצעות יועץ חיצוני. ולכן הדגשתי ואמרתי שהדובר רשאי לקחת עזרה והוא פנה לוועדת היועצים והביא יועצים נוספים. הוא רשאי לעשות...
מר אהרון אלמוג אסולין : מי ביקש עזרה? מי ביקש עזרה?

מר טל עזגד : הדובר.

עו"ד מיכה בלום : רגע.

מר רפאל בראל : לא שמענו.

מר אהרון אלמוג אסולין : לא שמעתי, סליחה, מיכה, מותר לי.

עו"ד מיכה בלום : מה לא שמעת?

מר אהרון אלמוג אסולין : אמרת מישהו ביקש עזרה, לא שמעתי מי אמרת שביקש עזרה.

עו"ד מיכה בלום : דובר העירייה הגיע לוועדת יועצים, הביא 3 הצעות, אנחנו בוועדה בחרנו את ההצעה הזולה. הוא רשאי לשכור שירותים נוספים על מנת לעשות את עבודתו.

מר אהרון אלמוג אסולין : הדובר?

עו"ד מיכה בלום : הדובר. אותו דבר כמו שיועץ משפטי רשאי לשכור שירותים נוספים על ידי עורכי דין, אותו דבר כמו שמהנדס העיר מביא אדריכלים, אותו דבר כמו ששמאי העירייה מביא שמאים, לוועדת היועצים, מאשרים אותם, או בפול וסכום כסף. כוונת חוזר המנכ"ל בזמנו הייתה, אם אני זוכר טוב ב-2004, הייתה רשות שהחליפה את הדובר ביועץ חיצוני, ועל זה אמר מנכ"ל משרד הפנים, לא ייעשה דבר הזה, יש דובר העירייה שצריך

לדברר את העירייה. אבל הוא רשאי לקחת ייעוץ וזה מה שנעשה במקרה הזה.
זה לגבי חוזר המנכ"ל.

מר אהרון אלמוג אסולין: מיכה, חמש דקות לפני שהבאתי את הנייר הזה לפה התקשרתי לגונן, הדובר, אם הוא פה שיבוא ויאשר את דבריי, שאלתי אותו: 'גונן, אתם עוד בקשר עם חברת ליבנת תקשורת?' אומר לי: 'אני לא יודע, אני מניח שכן', אמרתי לו: 'למה, אתה לא נעזר בה? אתה לא עובד איתה?' הוא אומר לי: 'לא, זה רק לשכת ראש העיר'. אז על איזה עזרה אתה מדבר בדיוק, מיכה?

עו"ד מיכה בלוס: אני אומר מה שצריך להיות.

מר יעקב קורצקי: ככה, זה מה שאתה אומר, איפה גונן?

מר אהרון אלמוג אסולין: שיבוא גונן.

מר יעקב קורצקי: בואו נשמע.

מר אבי גרובר: עזוב, עזוב.

מר גיא קלנר: לא, לא, מה, אל ת...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר את זה לפרוטוקול באחריות.

מר אבי גרובר: עכשיו עושה לו, אתה עכשיו עושה לו כיפה אדומה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עניתי להסבר המנומק של עורך הדין המנומק.

מר אבי גרובר: כמו שאמרתי, אתה מסתובב פה מתחת לבניין כל היום, בא לעובדים ומערבב אותם כל הזמן, מנסה לתפוס אותם על כל מיני משפטים, אתה כל היום פה מתחת לבניין, כל עובד שיוצא, מישהו שבא ואומר, על כל מיני, בוא, אני לא רוצה להגיד פה בקול, כל מיני אנשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אדוני ראש העיר, אתה פרנואיד?

מר אבי גרובר: איך?

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה פרנואיד?

מר אבי גרובר: ממש לא פרנואיד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה רואה אותי מתחת לבניין?

מר אבי גרובר: אני רואה אותה מסתובב פה, אני שומע מעובדים

שבאים אלי לספר לי: 'אהרון תפס אותי פה', כל פעם שאני רואה אותך מסתודד וזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: עובדים באים אלי לספר לי: 'ראש העיר ככה, ראש

העיר ככה', אז מה?

מר אבי גרובר: ראש העיר ככה, ראש העיר ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה אסור?

מר אבי גרובר: נכון, הם באים לספר לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה אסור?

מר גיא קלנר: הפורום בשל להצבעה, לדעתי.

גב' דוברת וייזר: כן, יאללה.

מר אבי גרובר: עידן, רצית להגיד משפט?

מר עידן למדן: כן, משפט אחד. אנחנו יושבים פה באמת על הסכם

שמאושר, של דובר שכפוף, של משרד שכפוף לדובר ואמור לעבוד איתו ואמור לעשות איתו בהסכם שאושר על ידי הגזבר והסכם שאושר על ידי היועץ המשפטי וכל הדברים מופיעים שחור על גבי לבן. אם יש פה איזושהו עניין, בין אם הוא באמת פלילי לטעמכם, או בין אם הוא באמת חיוב אישי, גם לטעמכם, זה לא המקום, זה לא הפורום פה. אפשר לאהוב יועץ אחד, אפשר

לא לאהוב יועץ אחר, יכול להיות שלא יודע מה, אם יש איזשהו משהו, זה לא הפורום. הפורום פה זה בדיוק הפורום שבא, יש לראש העירייה סמכות לבחור את האנשים שאיתם הוא רוצה לעבוד ויותר יכול לעבוד.

מר אבי גרובר: לא, יש תקציב, מעבירים תקציב...

מר עידן למדן: לבחור שהם יובילו את הקו הנכון של העירייה.

הדגש הוא פה על העירייה ומפה הכל התחיל והכל נגמר והכל הונח בפנינו.

מר אבי גרובר: הצעת ההחלטה.

מר טל עזגד: סליחה, אפשר?

מר אבי גרובר: די, מספיק.

מר טל עזגד: לא, מילה.

מר אבי גרובר: טחנו את זה מספיק. מספיק.

מר טל עזגד: אתה תאהב, נשבע לך שאתה תאהב, רגע. בעידנא

דריתחא ובלי זה, משים לב, אני מתנצל, דגנית, היה לי ככה זה, אז גם לפרוטוקול, גם לחברים וגם אליך.

מר אבי גרובר: הצעת ההחלטה אומרת שיש לבטל לאלתר את

ההתקשרות של העירייה לחברת היח"צנות לבנת תקשורת, להימנע מלהתקשר עם גורם אחר שכן הדבר עומד בניגוד לכללי המנהל והחוזר. מי שמצביע בעד אומר שמבטלים, מי שמצביע נגד, אומר שההסכם נשאר בתוקפו. מי בעד?

גב' שירה אבין: עוד פעם?

מר אבי גרובר: מי שמצביע בעד אומר שההסכם בטל ומי שנגד, זה.

5, מי נגד? 9. מי נמנע? אף אחד, תודה רבה. ההצעה ירדה.

חברת המועצה איריס קלקא לא נכחה באולם בזמן ההצבעה

החלטה מס' 81: הוחלט ברוב קולות (9 נגד, 5 בעד) כי יש להשאיר על כנו את הסכם ההתקשרות של העירייה לחברת היח"צנות לבנת תקשורת.

2. א. דיווח על הדיון בבית המשפט בנושא קאנטרי רמת השרון- יועמ"ש וגזבר.
ב. אישור הפעלת הקאנטרי לתקופה נוספת.

מר אבי גרובר: אנחנו עוברים לסעיף הבא, דיווח על הדיון בבית המשפט בנושא קאנטרי רמת השרון, יועץ משפטי וגזבר ואחר כך נבקש לאשר פה את המשך עבודת הקאנטרי לתקופה נוספת. תראו, אנחנו היינו פה בתחילת יוני, בנושא של הקאנטרי, כשהתנהלו ההליכים בבית המשפט ודנו בנושא של האם אנחנו כעירייה נותנים סוג של רשת ביטחון על מנת לאפשר את תקופת הביניים להליך המכרזי.

אני ביקשתי פה שנאשר רשת ביטחון של סדר גודל של 1 מיליון שקל, קצת צחקתם עלינו, קצת זלזלתם, שאלתם: 'מה קורה אם לא נגיע לסוף התקופה?' מבחינת המיליון. אני חושב שפה באמת מגיעות מילים מאוד יפות ואני חושב שתכלס מי שאומר את המילים הכי יפות זה ציבור המשתמשים, על התקופה הזאת ואני חושב ששי חורי ואריק דורון, דרך אגודת הספורט, באמת לקחתם על עצמכם את הניהול של הקאנטרי בשלושת החודשים האלה במקביל לזה שהמשכתם לתפעל ולנהל את שרונית, אני חושב שקיבלנו המון מחמאות.

מר אהרון אלמוג אסולין: שלושה חודשים?

מר אבי גרובר: שלושה חודשים כבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאז הפעם האחרונה שהגיעו?

מר עידן למדן: מיוני.

מר אבי גרובר: איך הזמן עף כשנהנים ועובדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: חשבתי חודש. לא, אני כל הזמן עסוק עם העובדים למטה, אז לא הרגשתי שהזמן רץ.

מר אבי גרובר: בזה וב... ובאמת עברו 3 חודשים, אני חושב שבאמת כשמסתכלים על השורה התחתונה, הצלחתם לסיים את התקופה, כשמסתכלים על הכנסות מול הוצאות, אני עוזב עכשיו, לא עוזב בעצם. מעבר לזה שקיבלנו המון מחמאות על איך השירות ומה קרה עם הקאנטרי ב-3 חודשים ועל הזינוק שהקאנטרי עשה לעומת התקופות הקודמות, הצלחתם לסיים את 3 החודשים האלה בגירעון סך הכל של 70,000 שקל, זאת אומרת, **מר גיא קלנר:** 70 מתוך המיליון כאילו, לצורך העניין.

מר אבי גרובר: תכלס כאילו אני אמור להזרים 70,000. יש לנו פה איזה וויכוח, אני מודה שמאוד הופתעתי, כי המפרק העביר כספים לטובת בנק הפועלים מכל מיני עיקולים וכשאנחנו אמרנו שאנחנו מגבים, אמרנו שאנחנו מגבים הוצאות מול הכנסות, ובהוצאות מול הכנסות אנחנו בדלתא של 70,000. באמת, עשינו עבודה, בואו שתבינו, הקאנטרי היה פרוץ למעשה, אנשים נכנסו חופשי והשתמשו בקאנטרי ואני אומר לכם שבשבוע, שבועיים הראשונים קיבלתי טלפונים מאנשים שאמרו לי: 'סליחה, אני תמיד נכנסתי, מה פתאום מבקשים ממני לשלם? ומה זאת אומרת שאני צריך לשלם?', ואני אמרתי להם: 'חבר'ה, יש רק גורם אחד שמחליט בעניינים האלה ואני לא מתערב', ובאמת, שי, עשיתם שם סדר והקאנטרי סיים את התקופה הזאת. בוא נזכור, יש 1,600 מנויים עם ציפים ורשומים שהמשיכו להיכנס. 1,600 מנויים שלא שילמו על התקופה האת.

דובר: הם שילמו לפני שנה....

מר אבי גרובר: ששילמו לפני, אבל לא לנו, לא על התקופה. ואנחנו סיימנו את 3 החודשים האלה די מאוזנים, 20,000, 30,000 ₪ לתקופה לחודש, סדר גודל, באמת, תוך מתן שירותים, תוך השקעה גם, אנחנו השקענו לא מעט.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר שאלה קטנה בעניין הזה, בעניין התפעולי?

מר אבי גרובר: תן לי לסיים.

מר גיא קלנר: אבל תן לו לסיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה, סליחה. בסדר, שאלתי אם אפשר.

מר אבי גרובר: יהיה אפשר, אבל בוא תן לי לסיים. ובאמת אנחנו מגיעים עכשיו לתקופה הזו והיה חוסר בהירויות מסוימות סביב הנושא של ההסכם, המעמד של הסכם החכירה, בדיוק מה התוקף שלו, משרד הפנים אמר את שלו, והיתה איזושהי התדיינות סביב הנושא של בדיוק איזה נוסח של ההסכם מחייב, עד כמה ההסכם המקורי מחייב או לא.

ואין מה לעשות, התהליכים בתוך תיק פירוק, עם המון צדדים מעורבים, העניינים האלה קצת לוקחים את הזמן שלהם. ואני חושב, והתקיים דיון ביום שלישי, ביום שלישי האחרון בבוקר התקיים דיון אצל נשיא בית המשפט המחוזי, איתן אורנשטיין, התקיים דיון, אני חושב שעכשיו כבוד הנשיא עשה סדר בדיוק איזה הסכם תופס, לאיזה הליך מכרזי אנחנו הולכים עכשיו, שאותו מנהל המפרק. היו לא מעט פניות, גם אלינו בעירייה, לעינב כממונה על הנכסים, אנשים פנו אלינו, לא מעט אנשים, כולנו כל הזמן הקפדנו בצורה הכי חמורה שיש, שאנחנו לא מתערבים בהליך המכרזי. יש מפרק, המפרק בידיו נמצאות הסמכויות לעניין ניהול ההליך הזה של הפירוק, מי ייכנס בנעלי הבעלים הקודמים של הקאנטרי, הוא מנהל את זה בחסות בית המשפט והפנינו אליו את הגורמים.

בחוסר הבהירות הזה שנוצר סביב משך ההסכם ואפשרויות ההארכה שלו והאחרות, הבנתי שניגש מציע אחד בסופו של דבר, עם הצעה נמוכה יחסית. אבל זה ברור, וגם את זה אומר המפרק, יש לא מעט פניות אליו, הרבה יותר רציניות. אני מאמין שאחרי יום שלישי, כשכבוד נשיא בית המשפט המחוזי עשה סדר בעניינים, כרגע אפשר לצאת לדרך, המפרק מבחינתו ינהל ואנחנו נדרשים לחזור לאולם בית המשפט ב-26 בספטמבר, והוא יצטרך להציג את המשך התקדמות ההליכים שאנחנו ביקשנו סדר גודל של שבועיים לעשות את ההליך המכרזי הזה. אני מבקש,

עו"ד מיכה בלום : המפרק ביקש לעשות את ההליך.

מר אבי גרובר : בסדר, אבל אני אומר מה שאני מבקש פה.

גב' דוברת וייזר : השופט אמר שצריך לעשות תהליך.

מר אבי גרובר : אני מבקש כאן, תראו, אני חושב שאחת הסיבות שהצלחנו בתקופת הביניים הזאת, ב-3 חודשים האלה לשווק את המנויים היה באמת כי כשאנשים באים ורוצים לקנות מנוי לחודש, אז זה לא רציני, כי אתה אומר: 'מה, אני אקנה מנוי לשבועיים ולעוד שבועיים? ומה יהיה עוד שבועיים?'

מר רפאל בראל : זה ברור, יש אי בהירות.

מר אבי גרובר : וכשבאנו עם חבילה של 3 חודשים, אנחנו נתנו לעשות, או כניסה חד פעמית או מנוי ל-3 חודשים, אז זה גם היה אטרקטיבי, גם עשינו את זה במחיר אטרקטיבי. וכאן אני חושב שזה יהיה כן נכון גם עכשיו, סביב תקופת החגים והכל, שאנחנו עוד פעם נציע את אותה חבילה וגם אמרתי באולם בית המשפט-

גב' דוברת וייזר : אמרת את זה בבית המשפט, והוא תמך בזה.

מר אבי גרובר : וכבוד הנשיא אורנשטיין תמך בזה, שיהיה ברור

שמי שקונה את אותו מנוי ל-3 חודשים, הרוכש של הזכויות לכבד את אותו מנוי ל-3 חודשים, וכל מי שקנה לאותם 3 חודשים, הקונה החדש, למעשה, ייקח את, ימשיך לכבד את,

גב' דוברת וייזר : יחויב למנוי.

מר עידן למדן: וכרגע זה עוד יכול להימשך. יכול להיות גם שיהיה עוד המשך. אנחנו לא יודעים.

מר אבי גרובר : אנחנו לא נמשיך את זה עד אין סוף, אני גם הבהרתי את זה.

מר עידן למדן: לא, ברור שאנחנו לא.... זה יכול לקרות.

מר אבי גרובר : אני גם הבהרתי את זה בבית המשפט. אנחנו לא ניתן להליך הזה להתקיים עד אין סוף, ההליך המכרזי הזה צריך להיות מצומצם ואנחנו צריכים כמה שיותר מהר להגיע מצב שיש בעלים חדש לקאנטרי.

מר טל עזגד : אבי, למה זה נכשל עד עכשיו?

מר אבי גרובר : אני לא יודע אם זה נכשל, אני לא חושב שזה נכשל.

מר טל עזגד : למה הייתה התעקשות על 8 שנים כשבסוף בית המשפט גם החליט וגם הבהיר שאפשר לעשות הסכם לעוד 49?

מר אבי גרובר : שנייה, היה לא מעט דיס אינפורמציה. שנייה, היה לא מעט דיס אינפורמציה.

מר עידן למדן: אגב, בית המשפט עדיין...

מר טל עזגד : לא, הוא כותב הבהרה, אני לא יודע אם ראית את ההבהרה.

מר אבי גרובר : שנייה, היה פה לא מעט דיס אינפורמציה מסביב.

טל, היה לא מעט דיס אינפורמציה מסביב על הנושא של אם זה 25 שנה, מה עמדת העירייה? ופה, עוד פעם, היועץ המשפטי של העירייה, ואני חושב שזו חשיבה מאוד חשובה, זאת אומרת, יש פה אמירה חשובה שבה כשאנחנו נותנים, על קרקע של עירייה לגוף פרטי לכל כך הרבה שנים להחזיק את הקרקע, אנחנו צריכים לראות מי זה הבן אדם הזה.

ולכן גם הייתה הפנייה למשרד הפנים להבין את המעמד של ההסכם ומשרד הפנים גם כן, אני חייב להגיד, הוא לא אמר - אי אפשר 49 שנה, אי אפשר 9 פלוס 49 וכל הדברים האלה, הוא רק אמר - כשאתם עושים הסכם לכל כך הרבה זמן, אנחנו, משרד הפנים כשבאים אלינו עם הסכם לתקופה כל כך ארוכה על קרקע ציבורית, וזה לא מדובר פה על 240 מטר, מדובר פה על 17 דונם ששואבים זכויות, גם לא לגמרי ברור האם שהם שואבים זכויות מ-27 דונם, זה קרקע בלב של מערב רמת השרון, הקרקע הכי יקרה, באמת קרקע מאוד יקרה ומי שמכיר את המחירים פה יודע מה המשמעות של להחזיק כזאת קרקע, בלי דמי חכירה, לא נלך לפני 49 שנה כשעשו את ההסכם. בא משרד הפנים ואמר - כשעושים כזה הסכם מהותי, אנחנו חושבים שנכון להלביש על זה קצת סעיפים שמסדרים מי הבעלים, מה הבעלים, למה מחויב הבעלים?.

ואנחנו באמת הכנו טיוטת הסכם שלדעתנו, בהתאם לניסיון שלנו כעורכי דין וכגוף ציבורי, מה נכון לעשות כשמישהו בא ומחזיק נכס כזה? בא כבוד הנשיא אורנשטיין ואמר - יש פה הסכם מבחינה משפטית אני חושב שיש פה הסכם, זה לא המקום שבו אתה יכול לעשות מקצה תיקונים להסכם. העירייה חתמה על ההסכם והעירייה מחויבת להסכם שחתמה אותו, אז עכשיו זה ברור.

מר רפאל בראל : ל-8 שנים.

מר אבי גרובר : לא, שנייה. תראה, העסקה מדברת על 9 פלוס 49. יש בהסכם.

מר רפאל בראל : 49 זה אופציה.

מר אבי גרובר : יש 9 עם אופציה, שעוד פעם, האופציה היא כזאת, שאם אתה בא עם ההסכם אתה יכול לחדש בתנאים שנהוגים אז. זה לא שאנחנו יושבים למשא ומתן מחדש, אלא שיש את האופציה להאריך בתנאים הנהוגים אז. בא ואמר המפרק: 'תראו, אם אני עכשיו בא מראש ומציע לאנשים 49 מראש יכול להיות שכשבן אדם בא וצריך להשקיע, ולא יודע אם טיילתם בקאנטרי לאחרונה.

מר רפאל בראל : ובצדק.

מר אבי גרובר : אבל יצא לי לבקר בקאנטרי, אני דרך אגב, השתדלתי לא יותר מידי להגיע, כי באמת, לא רציתי להתערבב בתוך העניין הזה, אז די שמרתי מרחק. הגעתי איזה שבת אחת אחרי הצהריים בשביל לראות בעיניים איך הדברים עובדים. באמת שי עשה איתי סיבוב. אתה רואה שם ברזלים חשופים, אתה יורד למרתף, יש ברזלים חשופים וכאלה.

מר רפאל בראל : אני מכיר את המקום.

מר אבי גרובר : המצב הפיזי של הקאנטרי דורש השקעה. יש שם בעיות של חשמל, בעיות של צנרת, הבריכה בחוץ, יש כל מיני עניינים שצריך להשקיע שם, והוא אמר שאם אנחנו נעשה הסכם ל-49 שנה כבר מעכשיו, יכול להיות שהגורם שייקח יבוא ויהיה מוכן לבצע השקעות. ואני עכשיו אומר את דעתי האישית, אני חושב שזה גם כן מאוד הגיוני. יכול להיות.

מר רפאל בראל : אני רוצה לדעת,

מר אבי גרובר : לכן בא השופט, אתה שואל למה זה נכשל? לדעתי, הסוג הזה של חוסר הבהירות שאנשים רצו יותר לדעת, הרי בסופו של דבר, כשאתה נותן מספר, מכרז, בסופו של דבר יש שם מספר, כל התנאים מסביב וזה, הם ידועים, ובסופו של דבר שמים מספר. וכשאתה באקסל שם מספר, 9

פלוס 49 זה נותן תוצאה אחת, כשאתה שם 49 זה נותן תוצאה שנייה וכשאתה שם 25 זה נותן תוצאה שלישית וכשאתה שם 8 זה ייתן תוצאה רביעית. מן הסתם, ככל שאורך התקופה יותר קצר, הסכום שאתה שם הוא יותר קטן.

מר גיא קלנר : רגע, זה 9 פלוס 49 נקודה?

מר אבי גרובר : יש כרגע הסכם,

מר עידן למדן : 8 פלוס 49 זה ההסכם.

מר גיא קלנר : לא, רגע, מה זה אומר דה פקטו?

מר אבי גרובר : אומר המפרק-

מר עידן למדן : 49 הם על פי התנאים שיהיו נכונים ממועד ההארכה.

גב' דוברת וייזר : השופט.

מר גיא קלנר : השופט.

גב' דוברת וייזר : השופט, למה המפרק?

גב' רות גרונסקי : השופט, לא המפרק.

מר טל עזגד : אומר המפרק 8 ואז נדון ב-49.

מר עידן למדן : לא, יש אופציה.

מר אבי גרובר : אני חושב שזה יש תוקף מאוד חזק כשבא נשיא בית

משפט מחוזי ואומר משהו. את התהליך עצמו מנהל המפרק והמפרק ילך עם

ההחלטה של בית המשפט ילך לקיים את המכרז. אחרי שהוא יקיים את

המכרז הוא יצטרך לבוא, עוד פעם,

גב' דוברת וייזר : לשופט, הוא אמר, הוא אמר : 'אתה תחזור אליי עם

זה'.

- מר עידן למדן:** לכן אגב זה ייקח לפחות 3 חודשים.
- מר אבי גרובר:** אני מבין שהוא עדיין צריך לבוא אלינו גם, נכון?
הוא גם צריך לבוא אלינו.
- מר טל עזגד:** תראו, אני קורא, השופט הוציא הבהרה.
- מר אבי גרובר:** הוא גם צריך לבוא אלינו.
- מר טל עזגד:** למי שקרא או ראה, השופט הוציא הבהרה.
- מר אבי גרובר:** נכון.
- מר טל עזגד:** והשורה התחתונה של ההבהרה אומרת שהחוכרים,
אלא שמנהלים את הקאנטרי, הבעלים הנוכחיים, יכולים לבוא 12 חודשים.
- עו"ד ניר אורן:** לא, אתה מדבר על מי שיזכה במכרז.
- עו"ד מיכה בלום:** מי שיזכה במכרז יוכל לבוא לעירייה.
- גב' דוברת וייזר:** ולהגיד 'אני מממש עכשיו'.
- עו"ד מיכה בלום:** להודיע לנו מראש שהוא רוצה לממש את ה-49 שנה.
- גב' דוברת וייזר:** עכשיו, זה מה שהוא אמר חד וחלק.
- מר עידן למדן:** לא, בהבהרה הוא גם מבהיר שיכול להיות,
- מר טל עזגד:** בהבהרה הוא מדבר על זה שאפשר להפר את
ההסכם בפחות משנה. זאת אומרת,
- גב' דוברת וייזר:** לא, הוא אמר את זה בבית משפט, הוא אמר,
- מר טל עזגד:** לא מה אמר, ביקשו הבהרה, הוא כתב הבהרה.
- גב' דוברת וייזר:** נכון, אבל הוא אמר בבית משפט שכשיבוא החוכר,
אם הוא ירצה להשקיע כמה מיליונים כדי לשפץ, הוא יכול היום לממש את
האופציה.

מר עידן למדן: אם עכשיו יבוא החוכר ויגיד: 'אני רוצה עכשיו להוון את האופציה, עכשיו'.

מר אבי גרובר: 12 חודשים שלפני סיום תקופת החכירה המקורית, הוא יכול לבוא ולבקש את האדמה.

מר עידן למדן: הוא צריך לפנות, בדיוק. שנה לפני הסיום.

מר אבי גרובר: הוא אמר שעוד קודם לתקופה,

מר טל עזגד: הוא כותב שהחווה הנוכחי, אם אני מבין נכון, החווה בין הצדדים חל ותקף, הוא מדבר על הנוכחי, הוא לא מדבר על העתידי. או שאני-

גב' דוברת וייזר: הוא אומר שהחווה הזו, שיש אופציית חכירה ל-

.49

(מדברים יחד)

מר טל עזגד: בהתאם להוראות החווה, הם יכולים לבוא, הם צריכים, מה שכתוב זה 12 חודשים,

מר עידן למדן: 12 חודש לפני הפקיעה.

מר טל עזגד: טרם פקיעת תקופת החכירה, עם זאת, מצופה מהם לבוא לפני.

מר עידן למדן: הוא אומר, 'עכשיו אני בא', עכשיו בא מציע,

מר טל עזגד: יפה, ואז אפשר לתת 49 ולעשות הסכם.

גב' דוברת וייזר: נכון, נכון. עכשיו אפשר.

מר אבי גרובר: טל, ברגע שמונה מפרק, למעשה החוכר, הזכויות עברו למפרק, הוא כאילו מעכשיו נכנס בנעלי הבעלים. בא בית המשפט וקבע

שמי שהיה החוכר, הוא מאבד את הקשר שלו עם הנכס, המפרק נכנס בנעליו, למעשה, והוא מפה לוקח את המפתחות של הכלי הזה, לא יודע בדיוק איך לקרוא לו. ומפה המפרק נכנס לנעלי החוכר, מנהל את ההליך,

מר טל עזגד : זה לא מה שכתוב. זה פרשנות משפטית שלך, אתה מבין את זה יותר ממני.

מר עידן למדן : מה שכתוב.

מר טל עזגד : לא מוזכרת המילה 'מפרק פעם' אחת, זה לא מוזכר. או שאני לא מבין או שאתם לא מבינים.

גב' דוברת וייזר : הוא אומר, יבקש מהעירייה.

מר אבי גרובר : כי הוא מנתח את ההסכם.

גב' דוברת וייזר : ברגע שהחוכר זוכה, המפרק יוצא מתפקידו.

מר עידן למדן : כי המפרק יוצא מתפקידו ברגע שהסתיים התהליך ואושר בבית משפט.

מר טל עזגד : מה זה משנה? צריך לייצר את האפשרות שייקחו את הקאנטרי הזה בין אם זה ל-20 שנה או 30.

מר עידן למדן : אז עכשיו השופט יצר את זה.

עו"ד מיכה בלום : הרי למפרק יש הסכם שאומר 9 ועוד 49 אופציה, נכון? המפרק רצה לדעת, הוא הגיש בקשה לקבל הבהרה מהשופט, האם הוא יכול למכור, מה הזכויות שלו מבחינת 9 שנים ו-49 שנים. אומר לו השופט, קודם כל החוזה תקף, כיוון שהיה וויכוח האם החוזה הראשוני תקף או לא, קיבל אישור, לא קיבל אישור. החוזה תקף. אתה יכול למכור את ה-9 שנים, פלוס אופציה 49 שנה, כאשר לפי ההסכם מותר לך 12 חודש לפני, מי שיזכה במכרז, יכול 12 חודש לפני להודיע לעירייה שהוא רוצה לחדש את האופציה.

או הוא מציע, שכבר שהבן אדם יזכה בהצעה הגבוהה ביותר, יבוא לעירייה ויכול כבר קודם לבקש לעשות חוזה חכירה ל-49 שנה והוא אומר על זה: 'אני מקווה שהעירייה תסכים, ראוי שהיא תסכים'. כשזה יקרה הוא יבוא, אתם תאשרו את זה או לא תאשרו את זה, אבל זה יגיע אליכם.

גב' דוברת וייזר : ובסוף הוא יחליט גם...

מר טל עזגד : טוב, כמה זה עולה לנו?

עו"ד מיכה בלום : זה סרט אחר.

מר רפאל בראל : רגע, אני רוצה לדעת בסיפור של הגירעון, של ה-70,000 שקל. שמעתי משהו בין המילים שלך שדיברת על המפרק שהלך ושילם עיקולים.

מר אבי גרובר : כן, אני הופתעתי מזה, כי כביכול הוא אמר שזה 200,000.

מר רפאל בראל : 200,000? כלומר הגירעון שלי ברגע זה, אם אני מצרף את התשלומים של העיקולים, או שזה מתוך המיליון?

מר עידן למדן : לא, מתוך המיליון.

מר רפאל בראל : אם זה מתוך המיליון, אז אני בכלל לא בגירעון.

גב' דוברת וייזר : יותר קטן, בדיוק. הגירעון יותר קטן.
(מדברים יחד)

מר אבי גרובר : לא, לא, לא.

מר רפאל בראל : אבל אם זה מעבר למיליון...

מר עידן למדן : ... שזה פחות מ-200,000.

מר אבי גרובר : נתנו לכם פה בדף, סך הכל ההוצאות יוני אוגוסט

2016, 1.873 מיליון, הכנסות יוני-אוגוסט 1.441 מיליון, הכנסות נוספות 286,000, נכון? אלה המספרים? סך הכל יוצא גירעון לתקופה 70,700. הלך המפרק מתוקף עיקול שכירות לבנק הפועלים ועיקול צהרונית לבנק הפועלים, שילם 74,200 ועוד 76,000 מתוך,

מר רפאל בראל: כלומר, הביא את הגירעון ל-200,000.

מר אבי גרובר: לקח חלק מההכנסות שהיו ועם זה שילם.

גב' דוברת וייזר: אבל צריך להגיד לו שהוא לא יכול לקחת את זה, ואז הגירעון לא יהיה 200,000 ש... .

מר אבי גרובר: אז תזרימית יש פה, גירעון תזרימי לתקופה של 220,000.

מר רפאל בראל: אנחנו מדברים על תזרים... רווח והפסד.

מר אבי גרובר: אני התחייבתי לשלם את הפער בין ההכנסות להוצאות, את זה נבהיר בתקופה השנייה.

מר טל עזגד: זה לא כולל ארנונה.

מר רפאל בראל: זה לא כולל הפסד ארנונה.

מר אבי גרובר: אנחנו, עוד פעם,

מר רפאל בראל: הוא יכול להכניס כאן אותנו להוצאה נוספת של 200,000 שקל.

מר אבי גרובר: אבל בואו נזכור עוד פעם את הבסיס,

גב' שירה אבין: כמה אמורים לעלות 3 החודשים האלה?

מר אבי גרובר: בואו נזכור את הבסיס בהתחלה של כל העניין, הוצאות הפירוק,

מר רפאל בראל : אבי, אני לא רוצה להיכנס לזה, רציתי להבין את הנקודה.

מר אבי גרובר : לא, אבל זה חשוב לי מבחינת הדיון הציבורי.
גב' דוברת וייזר : בסדר, הוא רצה לדעת אם זה 70,000 או לא 70,000.

מר טל עזגד : מבחינה ציבורית אין וויכוח שצריך לעשות את הכל בשביל לשמר את זה ולהחזיק את זה.

מר אבי גרובר : לא, אבל זה חשוב שאנשים ידעו, ההוצאות פירוק האלה, כל תקופת ההפעלה הזאת זה בדין קדימה בתוך הליך הפירוק. ולכן כשמתחילים לחלק את הכספים שיהיו מהרוכש, ואני אומר עוד פעם, אם לא היה את הבלגן הזה, זאת אומרת, ההסכם היה ברור מראש ואף אחד לא היה ניגש ולא הייתי רואה שיש מצב שיש סיכוי, אז הייתי אומר: 'סליחה, אין לי מאיפה לקבל פה כסף ואני לא מוכן במצב הזה לממן את, אין התעניינות בנכס הזה', ואז היינו הולכים במסלול אחר.

יש פה התעניינות, היה פה אי בהירות מסוים, שעכשיו, גם אל תשכחו שביוולי-אוגוסט יש פגרה בבתי המשפט ולכן אי אפשר היה לגשת. עכשיו יש בהירות, אנחנו יודעים שיש עניין. אנחנו גם הכנו תוכנית ל-3 חודשים האלה, אנחנו יודעים את סדרי הגודל של ההוצאות, אנחנו יודעים לאיזה סדר גודל שאנחנו צופים, ועשינו עבודה, כמו שאתם רואים, עשינו עבודה לא רעה בקיץ. אנחנו מסתכלים קדימה, אני אומר לכם, אנחנו גם לא נגיע למיליון הזה ב-3 חודשים האלה, כי אין ספק שבסתיו שוחים פחות מבקיץ, באים פחות אנשים בסתיו מאשר באים בקיץ.

גב' דוברת וייזר : בסדר, אבל אם היינו ב-70,000, אז נהיה קצת יותר.

- מר אבי גרובר:** אבל יש לנו,
- ???:** ... מצמצם הוצאות אבל.
- גב' דוברת וייזר:** גם הוצאות אתה מצמצם.
- מר אבי גרובר:** אני אומר, הכנו תוכנית,
- מר רפאל בראל:** ההוצאות הן קשיחות.
- מר אבי גרובר:** לא כולן, כי אתה לא מפעיל את כל הדברים ואתה לא עושה את כל הדברים.
- גב' דוברת וייזר:** את הבריכה החיצונית סוגרים.
- מר אבי גרובר:** אני אומר, אנשי המקצוע שלנו נתנו לנו הערכות, אנחנו יודעים שאנחנו זה, שמתי פה עוד פעם את המיליון, למרות שכמו שמקודם אמרתי שאני מאמין שאנחנו לא נגיע לשם, גם עכשיו אני אומר לך שאנחנו לא נגיע לשם ואנחנו פועלים כדי, מצד אחד, אם נוכל לייצר עוד הכנסות לטובת העניין, ואנחנו נשב על זה עם המפרק, חוגים ונראה מה אפשר לעשות כדי באמת לתת שמה מקסימום שירותים שיכניסו לקאנטרי מקסימום הכנסות.
- מר טל עזגד:** כולם יודעים שאי אפשר שום דבר.
- מר אבי גרובר:** אני לא חושב שאי אפשר שום דבר.
- מר טל עזגד:** ב-3 חודשים שזה חגים וזה, לא יהיו חוגים ולא זה.
- מר אבי גרובר:** יש דברים שלא, אבל יש דברים שכן. חוגים מסוימים אפשר להמשיך להפעיל. השאיפה שלי שמקסימום מהחוגים ימשיכו, אנחנו ננסה לעשות בכמה כלים שאפשר, לייצר כמה שיותר הכנסות ממנימום הוצאות.
- מר טל עזגד:** אבי, אתה צריך לקחת בחשבון, אני חושב שצריך

לעשות את הכל בשביל לשמר, אבל צריך לקחת בחשבון בהרבה אחריות שמכל זה שאנחנו רוצים להיות הכי בסדר עם הציבור, אנחנו נכנסים לתקופה של חגים וחורף וצריך לתת לזה את הצ'אנס ואני חושב שצריך לתת בלית ברירה את ה-3 חודשים, אבל צריך לדעת מתי אנחנו עוצרים. כי יכולים לקרות עוד תהליכים, עכשיו, זה כדור שלג, זה הרי יתנפח ויתנפח ואנחנו צריכים להיות מאוד נחרצים בשביל להגיד תקשיבו, אנחנו בתאריך מסוים עוצרים את זה ומביאים את זה לכאן וצריכים להחליט החלטות זה, כי זה לא מתקצב, אנחנו כל פעם זה,

מר אבי גרובר: קודם כל, זה מתקצב, שנייה.

מר טל עזגד: למה?

גב' דוברת וייזר: תקצבנו מיליון ש, תקצבנו בתרבות.

מר אבי גרובר: בתקציב שאישרנו יש מיליון שקל בצד ההוצאות.

מר טל עזגד: חרגתם...

גב' דוברת וייזר: לא חרגנו, רגע, נראה לי שהוא לא הבין.

מר אבי גרובר: יש מיליון שקל בצד ההכנסות ומיליון שקל בצד

ההוצאות, כי אנחנו מעריכים ברמת סבירות גבוהה שהוצאות הפירוק האלה,

גב' דוברת וייזר: לא, לא חרגנו מהמיליון.

מר אבי גרובר: בתקציב העירייה שאושר, יש בצד ההוצאות סעיף

שאומר הוצאה של מיליון שקל לטובת הפעלת הקאנטרי, רשת הביטחון של

הקאנטרי. ויש סעיף הכנסות בסך של מיליון שקל, שאנחנו הערכנו בסבירות

גבוהה, מעל לסביר, טל, אתה יכול לבדוק את ספר התקציב, זה מופיע בספר

התקציב. אנחנו צופים שמהוצאות הפירוק נקבל לפחות את המיליון האלה.

לא אמרנו שנקבל בארנונה, זה נראה, אם נצליח לקבל, אם תהיה הצעה

מספיק גבוהה ונקבל מתוך החובות של הארנונה ואחרים, אז הרווחנו, אבל המיליון האלה,

מר יעקב קורצקי: יש לנו עוד 930,000 שקל.

מר אבי גרובר: גם ההצעה הנמוכה היא 4 מיליון.

גב' דוברת וייזר: בקיצור, יש עוד 930,000 בסעיף הזה.

מר אבי גרובר: ואנחנו עוד קדימה ברשימה, נקבל את הכסף. זה

מופיע בספר התקציב שאישרנו, זה מופיע. ההצעה היחידה שהונחה והיא מאוד נמוכה וגם מי שהציע את זה אמר שהוא מוכן לשפר את ההצעה השלו, דיברה על לקנות את הזכויות האלה עם ה-9 שנים, עם הלא ברור וכל אלה ב-4 מיליון. המפרק מתכוון עכשיו להמשיך את ההליך המכרזי. זה ברור שיש עוד הצעות. זה היה ברור שיש עוד מתעניינים. זה חשוב שזה יופיע פה לפרוטוקול, העסק הזה, בתוך התקציב זה מופיע, זה לא שאנחנו כאילו עכשיו עושים איזה משהו חוץ תקציבי שצריך ועדת כספים וכאלה, זה מופיע בתוך ספר התקציב. עוד שאלות, הערות, טענות?

מר גיא קלנר: זה הצבעה, או רק עדכון?

מר אבי גרובר: לא, אנחנו צריכים לאשר את המשך הפעלת

הקאנטרי לתקופה נוספת של 3 חודשים ושיהיה ברור שרשת הביטחון לא תעבור את המיליון שקל לתקופה הזאת בשום מקרה. מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 82: הוחלט פה אחד לאשר את המשך הפעלת הקאנטרי לתקופה נוספת של 3 חודשים.

3. אישור עבודה נוספת שכר לעובד סטטוטורי.

מר אבי גרובר : מנהל אגף החינוך, מר אורי ארבל גנץ, ביקש, פנו אליו והוא,

גב' שירלי יגרמן פאר : פנו אליו מאוניברסיטת בר אילן.

מר אבי גרובר : בואי, תציגי את זה.

גב' שירלי יגרמן פאר : ד"ר אורי ארבל גנץ, פנו אליו מאוניברסיטת בר אילן ללמד השנה בהיקף שלא יעלה על 4 שעות כנדרש.

מר אבי גרובר : כמרצה.

גב' שירלי יגרמן פאר : בדיוק.

מר רפאל בראל : סליחה, זה 4 שעות לכל השנה?

מר אבי גרובר : לא, 4 שעות שבועיות.

מר רפאל בראל : כי כאן לפי מה שאני מבין מהנייר.

מר טל עזגד : למה כולם יוצאים?

מר אבי גרובר : צירפנו לך בדף.

מר טל עזגד : לא, סגני ראש העיר לפחות שיצביעו.

גב' שירה אבין : לא נורא, תמשיך, שיראו בדיוק כמה אכפת פה לאנשים באמת לעזור לאנשים.

מר רפאל בראל : בחומר שנלווה היה נדמה לי שזה 4 שעות כל השנה.

מר גיא קלנר : לא, מניחים שזה קונצנזוס, אז אין בעיה.

מר אבי גרובר : יכול להיות שיש להם שלפוחית רגיזה.

- גב' שירלי יגרמן פאר :** זה 4 שעות אקדמאיות בשבוע.
- מר רפאל בראל :** בשבוע, הו.
- מר גיא קלנר :** מועצת העיר נדרשת לאשר דבר כזה?
- גב' שירלי יגרמן פאר :** כן.
- מר אבי גרובר :** כל עובד עירייה שעובד בעבודה נוספת, אתה נדרש
לאשר.
- מר גיא קלנר :** במועצת עיר?
- מר טל עזגד :** כן, כן, מועצת עיר.
- מר רפאל בראל :** זה לגמרי שונה ממה שכתבתם.
- גב' שירלי יגרמן פאר :** איפה זה כתוב רק?
- מר רפאל בראל :** בחומר הנלווה.
- גב' שירלי יגרמן פאר :** לא לפי סעיף 179.
(מדברים יחד)
- מר אבי גרובר :** למישהו יש שאלות, הערות לעניין?
- גב' שירלי יגרמן פאר :** בוא תסתכל מה כתוב פה.
- מר רפאל בראל :** לא, אני רוצה רק שיכתבו 4 שעות שבועיות. כתוב 4
שעות.
- גב' שירלי יגרמן פאר :** לא, אתה צודק, 4 שעות סימסטריות.
- מר אבי גרובר :** אנו מאשרים לאורי ארבל גנץ עבודה נוספת בהיקף
של 4 שעות שבועיות?
- גב' שירלי יגרמן פאר :** נכון.

- מר רפאל בראל :** כן.
- מר אבי גרובר :** זה מה שאתה מבקש שיוסף?
- מר רפאל בראל :** לא, כי אחרת זה לא ברור.
- מר אבי גרובר :** בהיקף שלא יעלה על 4 שעות הוראה אקדמאיות בשבוע.
- מר יעקב קורצקי :** רק אני רוצה להתנגד, שלא תגיד שאנחנו עושים רק,
- מר רפאל בראל :** אני לא מתנגד, אני דווקא רוצה בעד.
- מר אהרון אלמוג אסולין :** רק שנשמע מהיועץ המשפטי שאין בעיה חוקית עם זה, זה הכל.
- מר אבי גרובר :** יש בעיה חוקית?
- עו"ד מיכה בלום :** אין בעיה חוקית.
- מר אבי גרובר :** יש דברים שאני מעלה פה שאתה אומר שיש בעיה חוקית ואני מביא לפה?
- עו"ד מיכה בלום :** לא.
- מר אבי גרובר :** לא מבין את הקטע הזה שצריך לשאול אותו כל הזמן, כל הזמן אני צריך לשאול אם יש בעיה חוקית. אני יושב ומתייעץ, היועץ המשפטי של העירייה עובר על סדר היום לפני שאנחנו מקיימים אותו.
- מר אהרון אלמוג אסולין :** לפני חודש הייתה פה הצעה לסדר,
- גב' שירלי יגרמן פאר :** לפרוטוקול חשוב לציין שיש וועדה שמתכנסת לצורך זה, לפני.
- מר אהרון אלמוג אסולין :** העלו פה נושא שאמנם ירד ברגע האחרון, אבל הוא

היה רשום עד לרגע האחרון, של אישור עבודה נוספת, אם אני זוכר,

גב' שירלי יגרמן פאר : עובד.

מר אהרון אלמוג אסולין: והדבר הזה ירד ברגע האחרון.

גב' שירלי יגרמן פאר : זה לא, אני אסביר,

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא יודע למה,

גב' שירלי יגרמן פאר : אבל אני רוצה להסביר.

מר אבי גרובר: זה לא ירד כי זה לא היה חוקי.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה רגע,

גב' שירלי יגרמן פאר : אבל אני רוצה להסביר.

מר אהרון אלמוג אסולין: שירלי, אבל עוד לא שאלתי את השאלה.

גב' שירלי יגרמן פאר : כי גם היועץ המשפטי לא הנחה שצריך לעשות

וועדה ולפני המליאה הוא הנחה אותי שצריך לעשות וועדה קודם.

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין, לכן, כל מה שרציתי לוודא שהתהליך נעשה

נכון, זה הכל, מה הבעיה?

מר טל עזגד : אנחנו מברכים את ראש האגף.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 83: הוחלט פה אחד לאשר לד"ר אורי ארבל גנץ עבודה נוספת

כמרצה בהיקף שלא יעלה על 4 שעות הוראה אקדמאיות בשבוע.

גב' שירה אבין: אני חייבת להעיר לזה. אני חושבת שאפשר, ולא

היה מזיק שום דבר אם גם שני הסגנים שלך וגם חברי המועצה היו נשארם כדי לאשר, לא היה קורה שום דבר. יושב כאן מנהל, וכל עובד, זה לכבד את העובדים וזה בדיוק האמירה איך לא לכבד את העובדים בשביל עוד שתי דקות.

שירלי פאר יגרמן
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. דיון בהצעה לסדר של חברי המועצה שירה אבין, טל עזגד, רפאל בראל, פרופ' מרק מימוני ואהרון אלמוג אסולין מיום 5 בספטמבר 2016 ועניינה: "העסקת חברת יח"צנות ודוברות".

החלטה מס' 81: הוחלט ברוב קולות (9 נגד, 5 בעד) כי יש להשאיר על כנו את הסכם ההתקשרות של העירייה לחברת היח"צנות לבנות תקשורת.

2. א. דיווח על הדיון בבית המשפט בנושא קאנטרי רמת השרון- יועמ"ש וגזבר.
ב. אישור הפעלת הקאנטרי לתקופה נוספת.

החלטה מס' 82: הוחלט פה אחד לאשר את המשך הפעלת הקאנטרי לתקופה נוספת של 3 חודשים.

3. אישור עבודה נוספת שכר לעובד סטוטורי.

החלטה מס' 83: הוחלט פה אחד לאשר לד"ר אורי ארבל גנץ עבודה נוספת כמרצה בהיקף שלא יעלה על 4 שעות הוראה אקדמאיות בשבוע.